

Poština plačana pri pošti 3214 Zreče

POHORSKO SRCE

JAVNO GLASILO OBČINE ZREČE

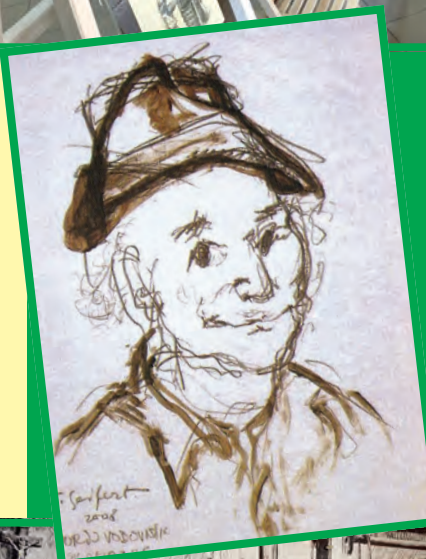

LETNIK XIII ♥ LETO 2021 ♥ ŠTEVILKA 25

Zreški Atelje MS
je ob letošnji 230-letnici
Vodovnikovega rojstva razstavljaj
nekaj njegovih upodobitev.

♥ Beseda urednika	3
♥ Uradne objave	4
♥ Javni zavodi	12
♥ Vodovnikovo leto	15
♥ Zreški kovači nekoč in danes	16
♥ 20-letnica MDGN	18
♥ Zala Šrot – košarkarski biser	19
♥ Intervju – Anton Rop	20
♥ Turistična destinacija Rogla – Pohorje	22
♥ Gospodarstvo	24
♥ Zanimivosti	25
♥ Reši me	31
♥ Rogla	32

Fotografija na naslovnici - Zala Šrot

♥ POHORSKO SRCE – JAVNO GLASILO OBČINE ZREČE: BREZPLAČNI IZVOD

Izdajatelj: Občina Zreče

Leto 2020

UREDNIŠKI ODBOR: David Voh – odgovorni urednik

člani: Martin Mrzdovnik, Aleksandra Godec Mavhar,

Jolanda Laubič, Ines Cvelfer

LEKTORIRANJE: David Voh

GRAFIČNO OBLIKOVANJE: Novice, d. o. o., Slovenske Konjice

TISK: Grafika Gracer, d. o. o., Celje

NAKLADA: 2100 izvodov

FOTO: David Voh, Očina Zreče, Ines Zagorc, Emil Mumel, Tatjana Kotnik, Martin Mrzdovnik, Magda Drozg, Andrea Todorova, Zala Šrot, Marija Kovačič, Mojca Potnik Šonc, OŠ Zreče, Srednja poklicna in strokovna šola Zreče, Vrtec Zreče, Weiler Abrasives, d. o. o., GKN Driveline Slovenija, Petra Mrzdovnik, MDGN Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče, LTO Rogla – Zreče, GIZ, Miha Matavž.

BESEDA UREDNIKA

Pot

Piše: David Voh

Dragi bralci Pohorskega srca, čeprav nam je pozna jesen že poslala nekaj snega, ta ni prekril in spravil v pozabo vsega, kar nam je prineslo skoraj minulo 2021. Naši pravljlični zeleni kraji, ki jim še kako pristoji tudi bela, kot vedno nosijo v sebi vrsto zanimivih tem.

Privlačne zgodovinske skrivnosti, ki jih tokrat odstiramo z Vodovnikovim letom in obnovo cerkve sv. Neže, gospodarski izzivi, o katerih sta nam več zaupala Andrej Poklič in Jože Kaligaro, pa življenje in delo Antona Ropa iz Radane vasi, ponosnega in razglednega Slovenca, ki je v Skopju pustil močan pečat na znanstvenem in pedagoškem področju kakor tudi v srcih ljudi. Predstavljamo vam Jezero priložnosti in se pogovarjamo z Zalo Šrot, ki nase ne opozarja več le s svojim talentom, ampak z vpoklicem v člansko izbrano vrsto že pri 17 letih stopa proti košarkarski nesmrtnosti.

Veliko je tako ljudi kot dogodkov in z veseljem napisano delimo s tistimi, ki soustvarjate dogajanje v občini Zreče.

Novo leto je pred vrati. Včasih nas je ob tej prelomnici morda kdaj zaskrbelo, da bo s starim letom odšlo vse lepo in da se bodo vrata v ta pretekli svet, katerega del smo bili tudi sami, za zmeraj zaprla. In jih v novem ne bomo mogli ali znali odpreti.

Tokrat? Tokrat je drugače. December je in mesto osamelo. Pa ni nikogar, ki bi nas lahko vrnil nazaj v čas pred tem. Gotovo si prav po otroško želimo, da bi se ta vrata za zmeraj zaprla. In odprla nova, v drugačen svet. A naj potolažim najprej sebe, morda pa tudi vas – leto je bilo naše, je in ostaja, tudi ko ga ne bo več. Ohranimo vse, kar se nam je lepega zgodilo, še bolj pa tisto, kar smo dobrega skupaj pridobili. Kar smo se skupaj naučili. Odložimo tudi letošnji včeraj na vidno polico, morda bomo kdaj le morali seči po njem, da bo jutri vedel, kakšen je bil.

In skupaj uprimo pogled v prihodnost. Prihodnost, ki bo, če le bo, naša. Več si ne moremo želeti.

V novoletni dar vam ob tem pošiljam verze Janeza Menarta, ki to mehko povedo:

Vrh gore je bel kažipot očem in jasen dan žari od vsepovsod in sreča je, da je pred mano pot, in to, da vem, da slast je v tem, da grem.

Miren in bel božič želim. Dobro kaže.

»Za staro leto naj hvaležno bo srce,
za vse kar doživeli smo lahko,
za novo leto pa so tu načrti in želje,
da skupaj postorimo jih lepa!«

(Anton Gričnik)

Spoštovane občanke in občani,

želim Vam lepe božične praznike,
ponosen dan samostojnosti in enotnosti ter srečno,
zdravo in uspešno leto 2022!

mag. Boris Podvršnik,

župan Občine Zreče

Izvedene nove brunčane poti na območju Lovrenških jezer v okviru projekta Pohorka

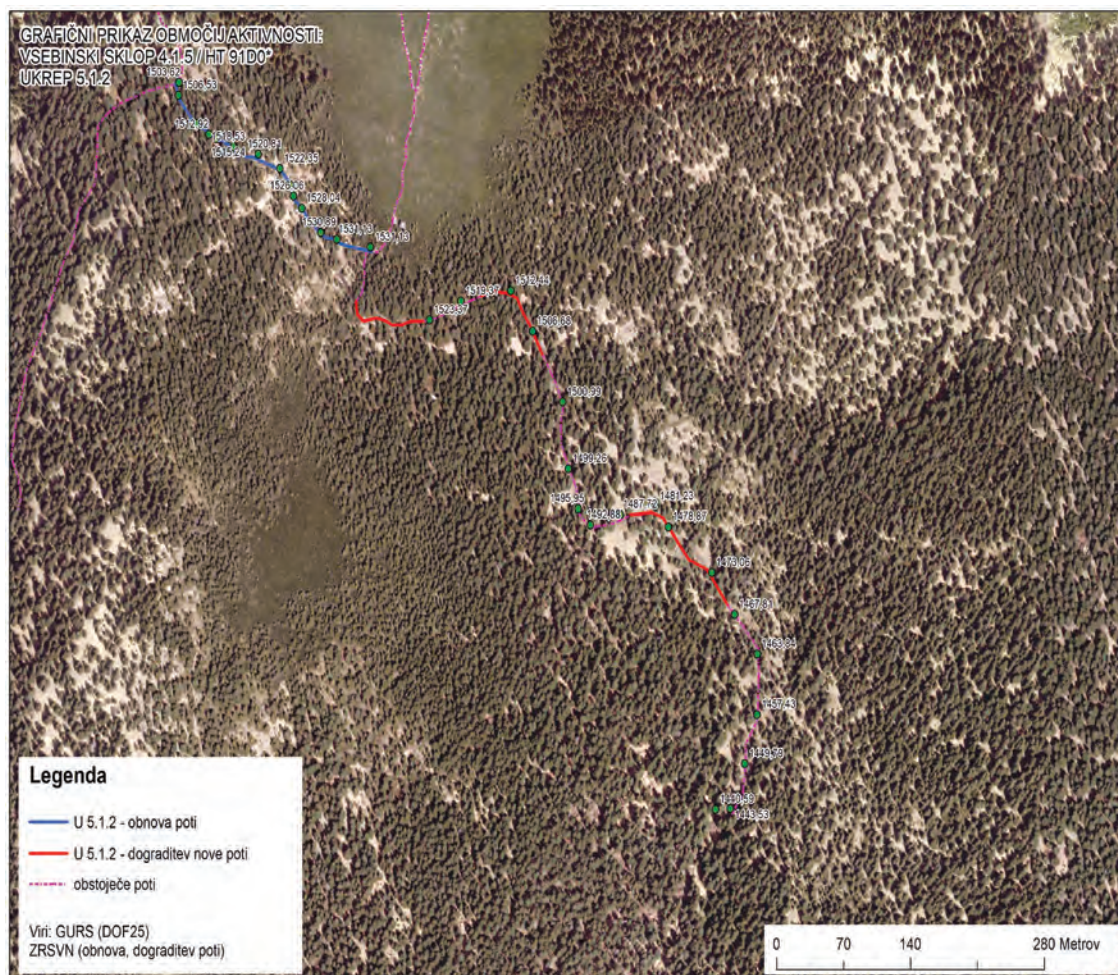

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

V sklopu projekta Pohorka, z uradnim nazivom „VIZIJA POHORJE 2030 - Izboljšanje stanja travniških, vodnih in manjšinskih gozdnih habitotov ter zagotavljanje mirnih con na Pohorju“, je Občina Zreče kot projektni partner dogradila in nadgradila brunčane poti na območju Lovrenških jezer.

Z novo in obnovljeno pohodno infrastrukturo na označenih in obstoječih planinskih poteh se bo občutno zmanjšala hoja izven označenih poti na širšem območju Lovrenških jezer, kar bo pomembno prispevalo k izboljšanju stanja ohranjenosti habitatnega tipa barjanskih gozdov. Obnova brunčanih poti na območju Lovrenških jezer je potekala na trasi obstoječe poti v dolžini 265 m, ki je že bila umeščena v prostor. Dogradila pa se je nova trasa od Lovrenških jezer proti Mašin Žagi v dolžini 300 m. Izvajalec del, izbran na podlagi javnega razpisa, je bil Jurles, Jurij Višnar, s. p. Vrednost del je znašala 45.403,57 EUR brez DDV.

Katjuša Črešnar

Trasa obnovitve in dograditve brunčanih poti na območju Lovrenških jezer

Obnova in nadgradnja brunčanih poti s piktogrami

Dom starejših Zreče

V Občini Zreče skupaj s družbo Social, d. o. o., pričujemo uresničevati dolgoletno željo občanov, saj so že v teku aktivnosti izgradnje Doma starejših občanov Zreče. Tako je družba Social, d. o. o., v mesecu oktobru oddala vlogo za pridobitev koncesije na Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

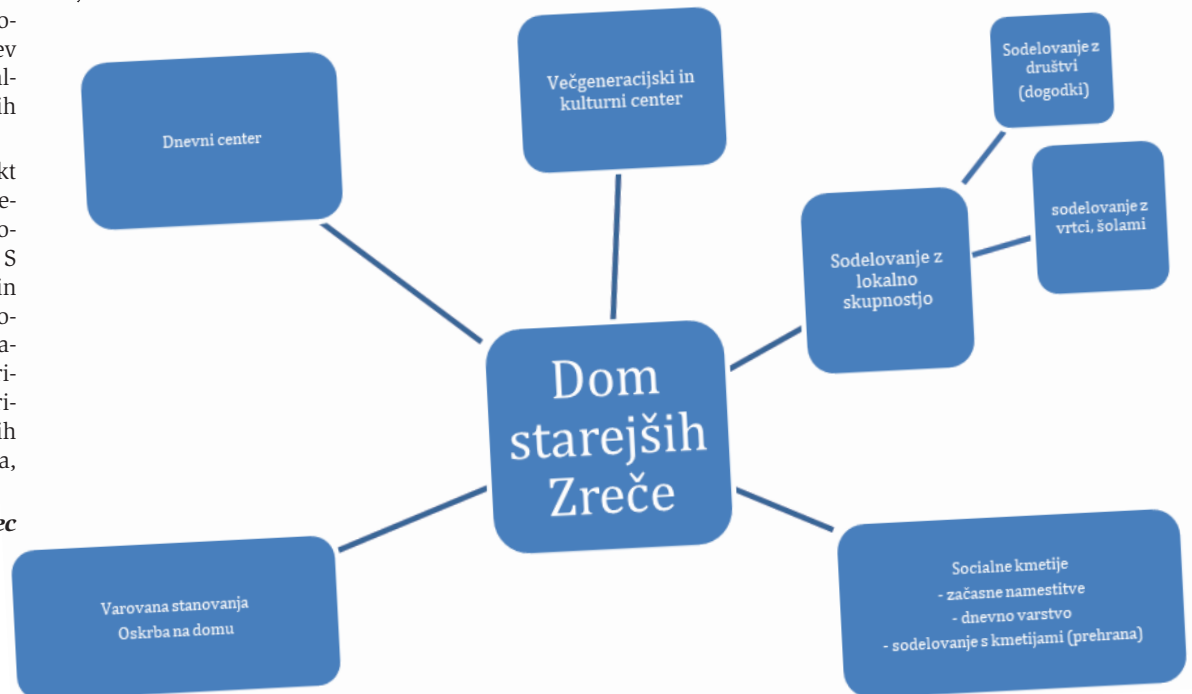
Z gradnjo bomo končno lahko zagotovili primerno institucionalno varstvo našim občanom, kar je tudi cilj v občinskem razvojnem programu, hkrati pa povezali vse ostale dejavnosti, da bo občina Zreče postala čudovito medgeneracijsko mesto. Dom starejših Zreče bo inovativni in kreativni ponudnik nastanitvenih storitev za starejše in drugih spremljevalnih socialno varstvenih storitev.

Dom starejših bo kot objekt središče dogajanja vseh dejavnosti za starejše in povezovalni člen za vse generacije. S tako zgrajenim objektom in načrtovanim izvajanjem socialno varstvenih storitev starejšemu človeku bistveno širimo področje ustvarjanja prijaznih in vsebinsko bogatih vsebin bivanja, obiskovanja, druženja in spoznavanja.

Sandra Korošec

O vlogi družbe Social, d. o. o., naj bi bilo odločeno v januarju 2022.

Zreče med najlepše urejenimi zdraviliškimi kraji v Sloveniji

Občina Zreče je na zaključni prireditvi Turistične zveze Slovenije, ki poteka pod sloganom Moja dežela - lepa in gostoljubna, ponovno prejela priznanje za enega najlepše urejenih in gostoljubnih zdraviliških krajev v Sloveniji za leto 2021. Priznanje dokazuje, da urejeno okolje, trajnostno naravnost in odlično turistično ponudbo prepoznajo tudi zunaj meja naše občine.

Zaključna prireditev je potekala v okviru Dnevnov slovenskega turizma v Postojni. Prireditev se že vrsto let izvaja pod častnim pokroviteljstvom predsednika republike Slovenije Boruta Pahorja. Priznanje je prevzel podžupan Zreč Drago Šešerko.

Milena Slatinek

Občina Zreče vabi medse nove prostovoljne voznike – prostoferje

PROSTOFER
PROSTOVOLJNI ŠOFER

Zaradi porasta števila brezplačnih prevozov za občane (t. i. Prostofer) Občina Zreče vabi vse voznike, ki bi želeli postati novi prostoferji, da svoj interes sporočijo na telefonsko številko:

03/757 17 12 (Polona Matevžič) ali po e-pošti na naslov: polona.matevzic@zrece.eu.

Za vpis potrebujemo naslednje podatke: ime in priimek, naslov, poštno številko in kraj bivan-

ja ter kontaktni telefon.

Pridružite se nam in postanite prostofer!

Polona Matevžič

Zreče je obiskal predsednik vlade

Predstavniki vlade Republike Slovenije so 14. 9. 2021 obiskali Savinjsko regijo. V okviru obiska se je predsednik Vlade Republike Slovenije Janez Janša srečal tudi z županom Občine Zreče mag. Borisom Podvršnikom.

Govora je bilo o dosežkih občine, projektih v teku in načrtovanih projektih. Veliko pozornosti pa sta v pogovorih namenila tudi pilotnemu projektu povezovanja, medgeneracijskega sodelovanja in izvajanja storitev institucionalnega varstva za starejše v Zrečah – Mesto generacij.

Polona Matevžič

Predsednik vlade Janez Janša in župan mag. Boris Podvršnik sta spregovorila o ključnih projektih v občini.

Park prostega časa – izgradnja otroškega igrišča na Pohorski cesti

Mladi obiskovalci otroško igrišče v Zrečah z veseljem uporabljajo že od začetka septembra 2021.

V maju 2020 smo skupaj s Športnim društvom Stranice oddali vlogo za dodelitev nepovratnih sredstev iz podukrepa – Podpora za izvajanje operacij v okviru strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost –, ki so bila razpisana glede na predhodni javni poziv LAS. V aprilu 2021 smo prejeli odločbo o pravici do sredstev, in sicer v višini 49.998,84 EUR.

Osnovni namen projekta je ranljivim skupinam zagotoviti sodelovanje v projektih in skupaj z njimi urediti športno infrastrukturo – urediti del športnega parka na Stranica (projekt Športnega društva Stranice) ter otroško igrišče na Pohorski cesti (projekt Občine Zreče). Z ureditvijo športnih parkov v Zrečah in na Stranica bodo ustvarjeni ustrezni pogoji za aktivno preživljanje prostega časa.

V Zrečah otroško igrišče že stoji, žal pa se je ureditev malega nogometnega igrišča na Stranica nekoliko zamaknila – gre za oteženo dobavo protizdrsnih zaščitnih podlage zaradi epidemije Covid-19.

Sandra Korošec

Postavitev gugalnice za gibalno ovirane otroke

V sklopu projekta Akcijski načrt za neodvisno življenje invalidov v Občini Zreče smo na Rogli skupaj s podjetjem Pot med krošnjami, d. o. o., postavili gugalnico za gibalno ovirane otroke. Občina je za dobavitelja gugalnice izbrala podjetje Verteks TG, d. o. o. Cena gugalnice je znašala 8.990,00 EUR brez DDV. Podjetje Pot med krošnjami je izvedlo pripravljala dela in uredilo podlago terena.

Katjuša Črešnar

Gugalnica je bila postavljena in predana v uporabo novembra letos.

Pumptrack poligon Zreče za vse generacije

V novembru 2020 smo oddali prijavo projekta »izgradnja pumptrack poligona Zreče za vse generacije« na objavljen javni razpis Fundacije za šport za sofinanciranje gradnje športnih objektov v letih 2021, 2022 in 2023. V maju 2021 smo prejeli odločbo, da imamo odobreno sofinanciranje s strani Fundacije za šport v višini 23.424,00 EUR.

Tako smo konec maja 2021 z Zavodom Aliansa podpisali pogodbo o izgradnji pumptrack poligona Zreče. Z deli so pričeli v

mesecu juliju 2021 ter jih končali v začetku avgusta 2021. Pumptrack poligon Zreče v velikosti vozne površine 502 m² je postavljen v neposredni bližini Osnovne šole Zreče.

Končna vrednost izgradnje pumptrack poligona Zreče je v višini 71.665,28 EUR z vključenim DDV. Zaradi zagotavljanja varne uporabe pumptracka in košarkarskega igrišča smo namestili še vmesno ograjo med pumptrack in košarkarsko ter odbojgarsko igrišče.

Sandra Korošec

Območje predstavlja celovit prostor z možnostjo udeleževanja v raznolikih športnih aktivnostih na površinah za šport v naravi, ki so vsem brezplačno dostopne.

Oblikovan seznam upravičencev do neprofitnih stanovanj

Občina Zreče je v juniju objavila Javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem. Prejeli smo 27 vlog. Ena vloga je bila s sklepom zavržena, ker je vlagatelj v določenem roku ni dopolnil, ostale pa so se uvrstile na prednostno listo.

Oblikovali smo 2 prednostni listi:

- A lista (vlagatelji, ki niso zavezanci za plačilo varščine) – nanjo se je uvrstilo 21 upravičencev in
- B lista (vlagatelji, ki so zavezanci za plačilo varščine) – nanjo se je uvrstilo 5 upravičencev.

Seznam upravičencev na obeh listah je skladno s 87. členom Stanovanjskega zakona in 23. členom Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem objavljen na spletni strani Občine Zreče <http://www.zrece.si>.

Stanovanja se bodo upravičencem dodeljevala postopoma po vrstnem redu glede na mesto uvrstitve, odvisno od števila članov gospodinjstva in velikosti razpoložljivih stanovanj. Vsi upravičenci iz seznama bodo pozvani k sklenitvi najemne pogodbe. Če se upravičenec ne odzove na ponoven poziv k sklenitvi najemne pogodbe, se črta s seznama.

Milena Slatinek

Projekt Skomarje in Resnik

V poletnih mesecih smo v Resniku uredili postajališče za avtodome s štirimi parkirnimi mesti v skupni velikosti 200 m². Parkirišče vključuje tudi stebriček za oskrbo z elektriko (4 priključna mesta) in stebriček oziroma postajo za praznjenje odpadnih vod ter oskrbo z elektriko in svežo vodo. Zaključni sloj predstavljajo avtohtone kamnite plošče (na ustrezno utrjenem tamponskem materialu), fugirane z zemljo in posejane z avtohtonim travnim semenom.

Na taborniškem domu v Skomarju je LTO Rogla – Zreče namestil turistični infomat, na katerem si je možno ogledati aktualna promocijska gradiva, izdelali pa so tudi nove karte in trganko pohodnih in kolesarskih poti v destinaciji.

Tudi Turistično društvo Resnik – Rogla aktivno sodeluje v projektu. V neposredni bližini postajališča za avtodome urejajo nadstrešek za »piknik prostor«. Prav tu se je namreč v septembru odvijal »Festival divje hrane – FesDivjal«. Ta je poleg divje hrane, divjih degustacij in

FesDivjal – festival divje hrane

PZA Resnik

divjih delavnic zajemal tudi predstavitev biodinamičnega vinarstva, delavnico fermentacije, izmenjevalnico semen, delavnice gline za otroke pa polstenja in filcanja, okroglo mizo in predavanja na temo samooskrbe ter marsikaj drugega.

Namen projekta, katerega skupna vrednost je znašala 70.420,00 EUR, je bil urediti postajališče za avtodome v Resniku in postaviti turistični infomat v Skomarju, s čimer bo območje navezave Resnik – Skomarje funkcioniralo kot zamelek »Pametne vasi« in bo obogateno z izobraževalnimi aktivnostmi dodatno vključeno v širšo destinacijsko ponudbo.

Projekt sofinancirata RS in EU iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja v višini 49.972,50 EUR.

Milena Slatinek

Infomat v Skomarju

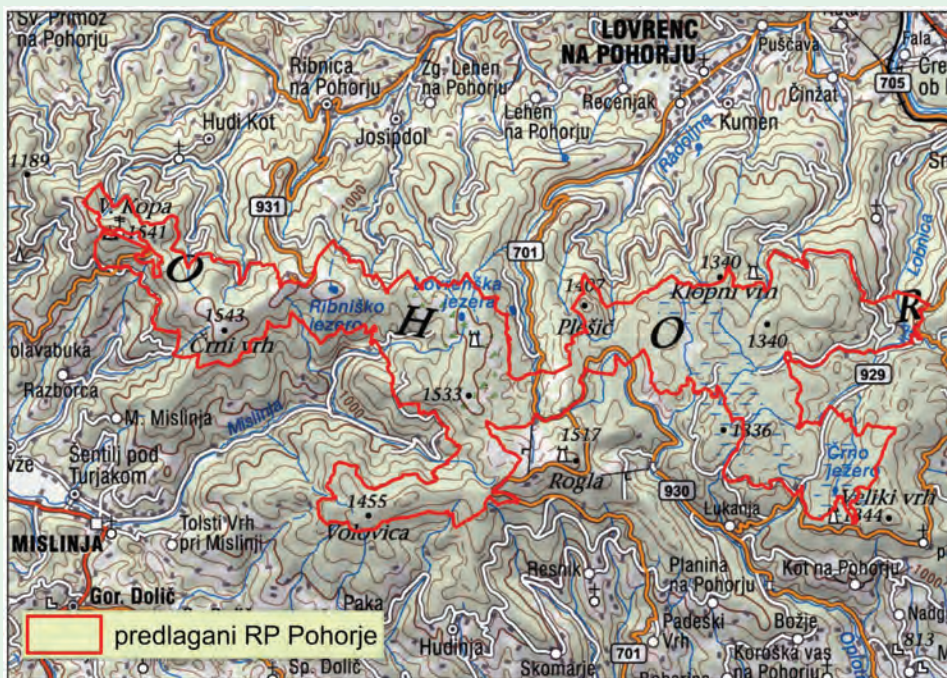
Regijski park Pohorje

Župani šestih pohorskih občin so v letu 2017 na Ministrstvo za okolje in prostor naslovili pobudo za vzpostavitev Regijskega parka Pohorje. Zavod RS za varstvo narave je pričel z izdelavo strokovnih nalog, na podlagi katerih je ministrstvo v sodelovanju z občinami in zavodom pripravilo osnutek akta za zavarovanje tega območja kot regijskega parka.

Raztezal se bo na dele območij občine Zreče, občine Vitanje, občine Mislinja, občine Ribnica na Pohorju, občine Lovrenc na Pohorju in občine Slovenska Bistrica, svojo namero o priključitvi pa je sedaj izkazala še občina Ruše. Območje leži na nadmorski višini nad 1200 metrov in zavzema 4.903,53 ha površin.

Zavarovano območje je priložnost za sodelovanje javnih služb z različnih področij z občinami in lokalnim prebivalstvom. Omogoča ravnotežje med varstvom narave in ekonomskim razvojem, zvišuje podjetniške priložnosti, ki izhajajo iz potencialov ohranjene narave in pomenijo dvig kakovosti bivanja za domačine in prebivalce na širšem območju parka.

V postopek ustanavljanja zavarovanega območja želimo vključiti ter povezati domačine in lokalne skupnosti, organizacije, strokovne institucije in društva ter poiskati sinergijo in skupne rešitve. 19. 10. 2021 je že bil

Predlog območja Regijskega parka Pohorje

izveden sestanek z večjimi lastniki zemljišč na območju predvidenega parka na območju naše občine.

V naslednji fazi postopka sprejemanja predloga akta o zavarovanju javno predstavljen in obravnavan v lokalnih skupnostih na predlaganem območju zavarovanja, predvidoma še decembra letos. Ob upoštevanju stališč in

pripomb z javne predstavitve bo ministrstvo pripravilo predlog akta o zavarovanju. Sledila bo uskladitev med različnimi ministrstvi, nakar se bo predlog posredoval v postopek sprejema na Vlado RS in občinske svete. Pripravljalci akta o zavarovanju Regijskega parka Pohorja si želimo in računamo na vaše sodelovanje in podporo.

Katjuša Črešnar

Prizidava in rekonstrukcija Vrtca Zreče

Dejansko stanje obstoječega objekta Vrtca Zreče, enote Zreče, kaže na naslednje kritične točke:

- obstoječa površina centralne kuhinje je zgolj 27,6 m² in še ta je razdeljena med kletno in pritlično etažo ter povezana s strmimi stopnicami,
- neustrezne sanitarije za oddelke prvega starostnega obdobja,
- zagotoviti ustrezen prostor za individualno delo ter kabinet za vzgojna sredstva in pripomočke,
- veliko pomanjkanje garderobnih površin,
- neustrezen dostop v kletne prostore.

Glede na to je v letih 2022, 2023, 2024 in 2025 predvidena prizidava in rekonstrukcija Vrtca Zreče, katera bo potekala v dveh fazah:

- v letih 2022 in 2023 I. faza: izvedba prizidka s kuhinjo in stopniščema, rekonstrukcija obstoječih prostorov kuhinje in pisarn ter ureditev vhodov v Vrtec, izvedba potrebnih priključkov GJI za nemoteno delovanje objekta ter predpriprava internih vodov na naslednjo fazo;

Gradbeno dovoljenje je bilo pridobljeno v septembru 2021, sedaj so v fazi objave razpisa za izbor izvajalca gradbenih del.

- v letih 2024 in 2025 II. faza: sanitarije, nujno potrebne za igralnice prve starostne skupine, izgradnja novih igralnic in večnamenskega prostora, ki se po potrebi preuredi

v igralnico, ureditev območja ob novem glavnem vhodu, ureditev internih vodov na priključke na GJI.

Sandra Korošec

Sanacija plazu pod stanovanjsko hišo Resnik 1

Plaz se je aktiviral leta 2019 na območju dvorišnega platoja pred stanovanjsko hišo Resnik 1. Na platoju, tlakovanem z betonskimi tlakovci, se je aktivirala odlomna razpoka v dolžini 25 m v oddaljenosti do 3 m od hiše. Plato podpira kamnito betonski zid, ki se je tudi nagnil ob aktiviranju razpoke. V primeru odloma platoja je ogrožena tudi stanovanjska hiša. Takoj smo pristopili h geološkim raziskavam in izdelavi projektne dokumentacije za sanacijo plazu. Dokumentacijo je izdelalo podjetje Grading, d. o. o., iz Maribora.

Plaz smo evidentirali tudi na URSZR na podlagi sklepa, ki ga je izdala RS ob takratnem neurju. Vso tehnično dokumentacijo smo dostavili na Ministrstvo za okolje in prostor, Sektor za zmanjševanje posledic naravnih nesreč, v okviru sanacijskega programa. V letošnjem letu smo z MOP podpisali pogodbo za sanacijo plazu v višini 66.212,84 EUR, kar pokriva gradbena dela. DDV, stroške projektne dokumentacije, nadzora, varnostnega načrta in koordinacije pa nosi Občina Zreče.

Po zbiranju ponudb, kjer sta se prijavila dva ponudnika, smo izbrali najugodnejšega, in sicer podjetje PEOR, d. o. o., iz Vojnika. 6. 8. 2021 sta župan mag. Boris Podvršnik in direktor podjetja Andrej Petelinšek podpisala pogodbo za sanacijo plazu v vrednosti 85.116,77 EUR.

Uvedba izvajalca v delo se je izvedla 1. 9. 2021, nato se je začelo s pripravo delovnega platoja in vrtanjem ter vgradnjo pilotov. Nato so se vgradila sidra ter zabetonirala AB-greda. Po ureditvi kanalizacije in vgradnji cevi za greznico se je pričelo z utrjevanjem in

Sanacija plazu

polaganjem tlakovcev. Končna vrednost gradbenih del je znašala 67.920,41 EUR, od tega smo na MOP kot financerja po pogodbi poslali zahtevek v višini 66.070,41 EUR.

Andrej Furman

Posledice poletnega neurja

6. junija 2021 je močno deževje na skrajno zahodnem delu občine in območju občine Vitanje povzročilo nenaden dvig vodostaja Dravinje, kar je posledično povzročilo večje poškodbe na javni poti Skomarje–Gabčuh–Loška gora, ki na večjem odseku poteka ob reki Dravinji. Cesta je bila tako močno poškodovana, da je bil promet na njej na nekaterih odsekih onemogočen oziroma močno oviran. Takoj se je interventno pristopilo k sanaciji ceste.

Poškodbe na lokalni cesti v Skomarju z 18. julija 2021

Ob še vedno trajajoči sanaciji javne poti je na območju zahodnega dela (Skomarje, Loška gora in delno Resnik) občine ponovno prišlo do močnejšega neurja, kar je povzročilo dvig vodostaja v obeh že omenjenih vodotokih kakor tudi na Srednji Dravinji ter ponovno povzročilo poškodbe na cestah, ki potekajo ob omenjenih vodotokih. V Resniku je narasel vodotok povzročil porušitev jezu na zasebnem ribniku in ustvaril val, ki je ob že tako naraslem vodotoku povzročil trenutni dvig vodotoka in posledično velike poškodbe na gozdni cesti Špicgora–Jereb. Ta cestna povezava poleg osnovne, namenjene spravlju lesa, pomeni tudi edini dostop do ene izmed domačij. Ta pa je bil takrat onemogočen. Angažirali smo dodatne izvajalce in takoj interventno pristopili k sanaciji oz. vzpostavljanju prevoznosti na vseh cestah. Prav tako je DRSV izvedel ogled in pristopil k sanaciji vodotokov: čiščenje naplavin, sanacija brežin (razen brežin, kjer ob njih potekajo javne ceste).

V začetku novembra so vsi trije izvajalci končali glavnino del in vzpostavili vse poškodovane ceste v prevozno stanje. Izvedle so se trajne sanacije s podpornimi zidovi in kamnitimi oblogami brežin. Sanirane so bile tudi manjše poškodbe na vodotokih in cestah v ostalih krajevnih skupnostih.

Andrej Furman

Modernizacija LC 460044 Vodonik–Kumer od km 3.535 do km 5.665 – 1. podfaza (cesta Skomarje)

V letošnjem letu smo pričeli z izvajanjem gradbenih del na prvi polovici prve podfaze modernizacije lokalne ceste št. 460044. Pred tem smo pri podjetju GINS, d. o. o., naročili PZI projektno dokumentacijo in jo razdelili na dve podfazi. Prva podfaza se izvaja v dolžini 1180 m, druga podfaza se bo izvedla v letih 2023 in 2024 v dolžini 1155 m.

Projekt obravnava obnovo dela lokalne ceste znotraj meje obdelave v skupni dolžini 2335 m. Meja obdelave obravnavane lokalne ceste je od avtobusnega postajališča Skomarje (odcepa za stanovanjski objekt z naslovom Skomarje 84) na jugu do mostu čez potok Ločnica na severu. Obstoječa cesta, ki je predvidena za obnovo, je v asfaltni izvedbi povprečne širine 4,5 m. Cesta je dotrajana in močno poškodovana (razpoke, posedki, udarne jame). Potek obstoječe trase ceste je v pogledu prečnega prereza ceste v mešanem profilu (vkop/nasip).

V sklop ureditve odseka predmetne LC spada ureditev nove voziščne konstrukcije ter vozne površine ceste znotraj meje obdelave, ureditev odvajanja meteornih voda s ceste, izgradnja kableske kanalizacije ter zaščita obstoječih podzemnih komunalnih vodov. Omenjena ureditev je tako projektirana z namenom zagotavljanja ustrezne prometne varnosti motoriziranega prometa ter zagotavljanja potrebnih kriterijev za normalno odvijanje prometa na tem delu. Zaključni sloj vozne površine ceste bo izveden iz asfaltnih slojev.

Po izvedenem JN smo izbrali najugodnejšega izvajalca za 1. podfazo, s katerim smo 23. 6. 2021 podpisali pogodbo v vrednosti 497.990,54 EUR. Dela se bodo izvajala v letih 2021 in 2022. Uvedba izvajalca v delo je bila izvedena 30. 6. 2021. Nadzor vrši podjetje GINS, d. o. o., iz Vojnika. Začeli smo s potrebno širitvijo cestišča oziroma zemeljskimi deli ter z izgradnjo drenaže. Nato se je v skladu s projektno dokumentacijo utrdilo pete in nasipala posteljica. Uredilo se je tudi križišče z javno potjo, ki vodi v vas, ter uvoz na avtobusno postajališče, ki služi tudi kot nakladalna rampa za transport lesa in obračališče. Vgrajen je bil tudi tampon in izdelovali so se vtočni jaški v prepuste, ko so nam prve obilnejše snežne padavine preprečile nadaljevanje del. Izvajalec

Navoz materiala za posteljico

bo, v kolikor bodo to dopuščale vremenske razmere, z deli nadaljeval in poskusil vgraditi vsaj nosilno plast asfalta ter urediti bankine za zagotovitev varnega odvijanja prometa v zimskem času. V kolikor pa tega ne bo mogoče izvesti, bo izvajalec zagotovil zavarovanje posameznih elementov in ustrezno vzdrževanje ceste na tem odseku v zimskem času.

Andrej Furman

Sotočje Dravinje in Ločnice na skrajno zahodnem delu občine ob neurju 6. junija 2021

Enota vrtca, ki sobiva v prelepem kraju

Enota Stranice spada v eno izmed enot Vrtca Zreče. Leta 2005 smo dobili nove prostore vrtca, v katerih smo pridobili dve igralnici za otroke prvega in drugega starostnega obdobja. Poleg kuhinje, ki je v souporabi s podružnico OŠ Zreče, tudi večnamenski prostor in večje igrišče. Zaradi povečanega vpisa otrok se je kmalu zatem pokazala potreba po odprtju dodatnega oddelka. Trenutno na enoti Stranice delujejo trije oddelki. Oddelki prvega in drugega starostnega obdobja ter kombinirani oddelki.

Čas epidemije nas ni ustavil, le ponudil nam je drugačne poti k uresničevanju naših ciljev in poslanstva. Še vedno stremimo k temu, da smo vrtec, kamor starši in otroci z veseljem vstopajo. Veže nas tudi tesno sodelovanje z lokalno skupnostjo. Na enoti Stranice otrokom nudimo spodbudno in prijazno učno okolje, ustvarjamo nove ideje, kar je razvidno iz mnogih aktivnosti, ki jih izvajamo.

V mesecu septembru smo v okviru Evropskega tedna mobilnosti otrokom omogočili ogled gledališke predstave v Zrečah, kamor smo se odpeljali z avtobusom, kar je otrokom predstavljalo izredno doživetje. Prvi teden v oktobru smo obeležili Teden otroka in ponudili pester nabor aktivnosti, jesenske delavnice, ustvarjalnice, sadne delavnice, športno dopoldne, lov na zaklad in gledališko igro v izvedbi strokovnih delavk. V mesecu novembru smo pridobivali znanje o lokalno pridelani zdravi hrani in veselo prepevali Čebelarja ob slovenskem tradicionalnem zajtrku. V decembru se veselimo dobrih stvari in si ustvarjamo prijetno okolje, polno čarobnosti in domišljije. Obiskal nas bo Dedek Mraz. Ogledali si bomo gledališko predstavo, ki nam jo bodo pripravile strokovne delavke vrtca. V pustnem času si po navadi izdelamo skupinsko masko in se seznanjamo s šegami in navadami pustnega

časa. V pomladnem mesecu marcu zaplešemo in zapojemo našim mamicam. Načrtujemo tudi vrtec v naravi. Otroci v mesecu maju spretno uporabljajo športne rekvizite in osvajajo igre s pravili na prireditvi Športni vrtiček. Junija nam v slovo pomahajo mini maturanti, ki pogumno vstopajo na nove neraziskane poti. Skozi leto v aktivnosti vpletamo naše krovne projekte: FIT-projekt, Ekovrtec in Zdravje v vrtcu, kar je razvidno iz naših vsakdanjih aktivnosti.

Otrokom ponujamo različne dejavnosti, da krepijo svojo primarno dejavnost, to je igra. Veliko časa namenjamo bivanju na prostem, igrišču in bližnjemu gozdu, kjer otroci ob pomoči gozdne pedagogike raziskujejo in pridobivajo nova znanja. Saj prav v tem občutljivem predšolskem obdobju otroci pridobijo vzorce, ki jih obdržijo vse življenje.

Otrokom nudimo tudi obogatitvene dejavnosti, kot so pohodništvo, lutke in Ciciban modrijan, ki jih izvajajo strokovne delavke. Na voljo so še dodatne dejavnosti v izvedbi zunanjih sodelavcev. Enkrat na teden se otroci Vrtca Stranice zabavajo in igrajo v angleškem jeziku.

Na enoti Stranice vsa leta sodelujemo z lokalno skupnostjo in lokalnimi prostovoljnimi društvi ter sodelujemo na njihovih prireditvah. Povezujemo se z osnovno šolo ter preko različnih dejavnosti omogočamo otrokom lažji prestop iz vrtca v šolo. Na Stranich je v domačinih izjemno razvit čut za pomoč sočloveku. Še posebej je v ljudeh zakoreninjeno gasilstvo. Zato smo v oktobru, mesecu požarne varnosti, izvedli vajo evakuacije s PGD Stranice. Otroci so se seznanili z gasilsko opremo, avtomobili in poklicem gasilec. Straniško prostovoljno gasilsko društvo se je na akcijo imenitno pripravilo. Gasilci domačega društva so bili na razpolago otrokom Vrtca Stranice za vsa radovedna

vprašanja in prikaz opreme. Najbolj je seveda odmevala gasilska sirena, kar so lahko občutili tudi sokrajani. Po letu premora zaradi znanih razmer smo v novembru izvedli tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga v Vrtcu Stranice poimenujemo čebelji zajtrk. Naredimo ga v povezavi s čebelarškim društvom in krajevno skupnostjo ter lokalnimi ponudniki hrane. Izvajamo različne prireditve s Turistično olepševalnim društvom Stranice, letos še posebej upamo, da nam zopet uspe božični koncert. Pomlad bo pri nas v znamenju družine.

Zavedamo se in želimo soustvarjati v lokalnem okolju, zato smo ponosni na kraj, v katerem sobivamo. Med naše največje uspehe štejemo vesele in nasmejane otroke ter zadovoljne starše.

Prijetno je v kraju Stranice s prijetnimi ljudmi!

Kristina Klajne, pomočnica ravnateljice Vrtca Zreče

V spomin

Prvi september je za vse, ki so kakorkoli povezani s šolo, zares poseben dan. Za zaposlene in učence se začne novo šolsko leto, poti proti šolam se znova napolnijo, poveča se vrvež v šolah in njihovi okolici. Najbolj poseben je prvi šolski dan za vse učence, ki v šolo vstopajo prvič. So v pričakovanju novega. Prišli bodo v novo stavbo, spoznali nove sošolce, pričakale jih bodo razredničarke, s katerimi se bodo družili pri pouku in vseh dejavnostih med šolskim letom. Ko starši skupaj s svojimi prvošolci stopajo proti šoli, se morda spominjajo tudi svojih prvih dni v šoli, svojih učiteljic in prijateljcev.

Nekateri starši ob obiskih svoje učiteljice še vidijo v šoli, drugi se jih le spominjajo, saj so nekatere od učiteljic že v pokoju. V lanskem šolskem letu smo se poslovili kar od štirih učiteljic, ki so dolga leta poučevale na zreški osnovni šoli.

Gospa Štefka Juhart je na zreški osnovni šoli poučevala od 1959 do 1980. Nazadnje je šolo obiskala ob posebni priložnosti, ko smo gostili njenega nekdanjega učenca in takratnega predsednika slovenskega parlamenta doktorja Milana Brgleza. Gospa Štefka je takrat štela častitljivih 90 let, a se je svojega nekdanjega prvošolca še kako dobro spomnila. Zelo hitro sta se zapletla v pogovor, ki bi se gotovo še zavlekel, če ne bi gospoda Brgleza čakale še druge obveznosti. Kljub pokoju je s šolo ostala povezana. Dokler je živela v Zrečah, je natančno vedela, kaj v šoli pri različnih predmetih obravnavajo njeni vnuki.

Gospa Hermina Kapun je bila zelo aktivna upokojena učiteljica. Če si hodil po Zrečah, je bilo zelo verjetno, da si na sprehodu srečal tudi gospo Hermino. Vedno je povprašala, kako je v šoli. Na šoli smo pred epidemijo imeli enkrat letno navado povabiti na kosilo, kjer smo se prijetno družili, upokojene delavce šole. Gospa Hermina ni nikoli manjkala. V spomenu mi ostaja njena opazka, da se z vsemi težko pogovarja, ker teh novih veliko ne pozna. A to ni pomenilo, da se z novimi ni pogovarjala. Glede na to, da je na OŠ Zreče poučevala od 1949 do 1980, je prav gotovo na srečanjih med aktivnimi zaposlenimi res težko našla koga, s katerim je skupaj delala. Vsakič, ko smo se razšli, je povedala, da na ta srečanja rada pride. Prav tako nas je vedno posvarila, da naslednje leto nanjo ne pozabimo.

Gospa Magda Vogelsang je bila v času svoje službe na OŠ Zreče gotovo med bolj opaznimi učiteljicami. Najprej je poučevala na šoli na Gorenju, v OŠ Zreče pa je prišla leta 1964, kjer je bila zaposlena do upokojitve v letu 1990. Spomnim se je kot vedno prijazne in nasmejane učiteljice, ki si je zmeraj vzela čas za učence. Ni se ji bilo težko pogovoriti o čemerkoli. Generacije Zrečanov se je spominjo tudi kot vodje različnih organizacij, kjer je delovala. Prav zaradi njenega vodstva je bilo članstvo še toliko bolj številčno. Pri pouku je mnoge generacije uvajala v prva raziskovanja slovnice, ki sicer večini ni zanimiva. Pri njenih urah je bilo drugače. Trudila se je, da je bil njen pouk zanimiv in pester, čeprav večine morda spre-

ganje glagolov ni preveč zanimalo. Vsi pa smo vedeli, da bo pri slovenščini zanimivo, ker ta predmet v petem razredu poučuje tovarišica Magda. Tudi po odhodu v pokoj je ostala dejavna v Društvu prijateljev mladine Zreče, kjer je počela tisto, kar ji je bilo zelo všeč. Biti skupaj z mladimi, jim pomagati in svetovati.

Gospa Slava Fijavž je na zreški šoli v času, ko sem jo obiskoval tudi sam, poučevala 3. a. Na OŠ Zreče je delala v letih od 1962 do 1996. Njeni učenci so vedno povedali, da je pri njej fajn. Ko sem nekoč kot dežurni učenec zbiral prijave za kosilo, sem se o tem prepričal tudi sam, saj sem do takrat mislil, da je zelo stroga. Ob vstopu v razred pa ni bilo tako. Učenci so bili nasmejani, prav tako učiteljica. Ko so mi povedali, kdo bo imel kosilo, in smo opravili s formalnostmi, so se nasmeški na obraze učencev vrnili. Z njimi pa tudi prešerno razpoloženje. Ko sem že bil zaposlen na šoli, je gospa Slava občasno prišla v šolo pomagat z nadomeščanji odsotnih zaposlenih. Povedala je, da ji ni težko priti, saj to delo rada opravlja, če pa pri tem pomaga rešiti še kakšno težavo, toliko boljše.

Verjamem, da smo s kratko predstavitvijo naših nekdanjih učiteljic pokazali, da so vse bile predane svojemu delu in do konca življenja ostale povezane s šolo. Čeprav so jo v zadnjih letih bolj opazovale od zunaj, jih je zanimalo, kako v šoli stvari potekajo in kakšna je novodobna mladina.

Peter Kos, ravnatelj OŠ Zreče

Kjer se prepletata znanje in prijetno počutje

Zreška srednja šola je prostor, kjer se dijaki in gostje res prijetno počutijo. Prav to je odlično izhodišče za pridobivanje in nadgrajevanje znanja. To smo dokazali tudi v skoraj že prvi polovici šolskega leta. Kljub številnim omejitvam smo organizirali raznoliko vzgojno-izobraževalno delo za naše dijake in goste. Nekaj utrinkov želimo deliti z vami.

Okušali Dolenjsko

V septembru smo z dijaki 3. letnika v okviru tematskega sklopa Dom, domovina, svet odkrivali zeleno Dolenjsko. Izbrali smo vas med sedmimi griči, Šentjurij, in Mirno Peč, kjer smo bili očarani nad Muzejem Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka. Nato smo s splava doživljali Novo mesto. Pot smo nadaljevali do železarne na Dvoru. Nismo pozabili, da letos obeležujemo Jurčičevo leto, zato je bil zadnji postanek na Muljavi.

V Muzeju Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka

V Hiši Evropske unije

Na potepu v Ljubljani

Dijaki prvega letnika so poseben dan preživel v Ljubljani. Obiskali so Hišo Evropske unije, Narodni muzej in se z vodnikom sprehodili po Ljubljani.

Znanje in izkušnje delili osnovnošolcem

Na šoli smo veseli, da smo lahko znova odprli vrata osnovnošolcem, jim približali različna znanja in poklice. Gostili smo 180 učencev iz treh različnih šol. Hkrati je na šoli potekal projekt Mladim se dogaja za naše dijake in za zreške osnovnošolce.

Mladim se dogaja

Mladi odločevalci

Znova smo vključeni v projekt Mladi odločevalci, v katerem dijaki spoznavajo demokratične in odločevalske procese. Nato so dijaki obiskali še Občino Zreče in spoznavali delo zaposlenih. Prav tako smo izjemno ponosni na našega diamantnega dijaka Mitjo Fijavža.

Utrinek s podelitve v Kongresnem centru Brdo, ki ga Mitja ne bo pozabil.

Na šoli smo gostili evropskega poslanca Franca Bogoviča, ki je predstavil svoje delo in odgovarjal na vprašanja dijakov.

Marjana Cenc Weiss

Vodovnikovo jubilejno leto

»Leta taužent sedemsto
devetdeset in ana
sem biu položen v zibelko,
povili so me mama ...«

Tako je o svojem rojstvu v pesmi Skomarski mežnar je že star zapisal ljudski pesnik Jurij Vodovnik. Zapustil nam je bogato dediščino, s svojimi besedili nas še po tolikih letih uči, opozarja in navdihuje. 230 let od njegovega rojstva mineva letos, njegov duh, tako radi rečemo, pa še vedno veje med nami. Vendar bi bilo zmotno misliti, da je Jurij deloval samo kot pesnik. Kljub temu da ni obiskoval nobene šole, branja in pisanja se je naučil od očeta in duhovnika, je bil zelo razgledan, pameten in dejaven na več področjih. Običajno ga omenjamo kot pesnika, igrca, bukovnika, pogosto pa pozabljam, da je bil izučen za tkalca. Pa ne samo to, znal je zdraviti živino, bil zeliščar, božjepotnik in mežnar.

V letošnjem letu, ko obeležujemo 230 let njegovega rojstva, smo ga želeli prikazati z vseh plati njegovega udejstvovanja. Martin

Vlasta Mlakar, etnologinja in raziskovalka etnobotaničnega izročila na Slovenskem, je predavala o Juriju Vodovniku kot ljudskem zdravilcu.

Ddr. Nina Ditmajer je osvetlila Vodovnikovo poslanstvo z vidika širjenja krščanske vere.

Mag. Igor Cvetko je na predavanju, ki je bilo zelo obširno in bogato, nekatere Vodovnikove pesmi izvedel s pomočjo kamišibaja.

Mrzdovnik, predsednik KUD Vladko Mohorič Zreče, je v sodelovanju s Turističnim društvom Skomarje pripravil nabor predavanj, s katerimi bi osvetlili Jurijevo pot skozi življenje. Vse je strnil v priročni brošuri z naslovom Ob 230-letnici rojstva Jurija Vodovnika s Skomarja, ki je aprila izšla pri Občini Zreče.

Na Jurijevo nedeljo, ki smo jo, kot vse druge dejavnosti, izvedli z upoštevanjem vseh priporočil NIJZ, je ddr. Nina Ditmajer predavala o Juriju kot verniku, romarju in nabožnem pesniku. Dr. Marija Klobčar, diplomirana etnologinja in slavistka je raziskala sledi, ki jih je Jurij s svojo ljudsko poezijo pustil po Sloveniji in tudi izven meja. Njeno predavanje Potujoči pevci na Slovenskem in Jurij Vodovnik je odkrilo veliko novih dejstev o našem rojaku. O ljudski medicini Pohorja in Juriju Vodovniku kot ljudskem zdravilcu je pripovedovalo naslednje predavanje. Skupaj z delavnicami za pripravo smrekovega mazila ga je izvedla Vlasta Mlakar. O Vodovnikovi zapuščini in o tem, zakaj so Jurijeve pesmi po tolikih letih še vedno aktualne, je razglabljal etnomuzikolog mag. Igor Cvetko.

Žal zaradi poslabšanja stanja s korono nismo mogli izvesti predavanja dr. Vita Hazlerja o dediščini rokodelstva in obrti Južnega Pohorja, prof. dr. Franca Pohlevna o pomenu lesa in lesnih gob za človeka in okolje ter veterinarja Jožeta Plankla o homeopatiji, ki kot del ljudske medicine resnično deluje. Upamo, da bomo lahko omenjena predavanja izvedli v začetku leta 2022, saj bi želeli ob Jurijevem rojstnem dnevu zaključiti jubilejno leto.

Seveda je potrebno povedati, da smo ob

predavanjih izvedli še nekaj spremljevalnih dogodkov, s katerimi smo počastili pesnikovo obletnico. Omeniti moram izdajo Vodovnikovega čaja, pri kateri nam je priskočilo na pomoč društvo zeliščarjev Smetlika iz Zreč, enodnevno likovno kolonijo in razstavo, ki jo je skupaj s TD Skomarje pripravilo Društvo likovnikov in fotografov Slov. Konjice pod vodstvom predsednice Marje M. Cuk, ter izvedbo lepe nedelje na Skomarju, ki so jo s KS, župnijskim uradom in TD Skomarje pripravili člani KUD Jurij Vodovnik Skomarje s predsednikom Andrejem Arbajterjem. Predavateljem smo v zahvalo za njihovo sodelovanje poklonili grafiko z motivom Skomarja, delo akademskega slikarja Arpada Šalamona, kar je bilo darilo, ki nam ga je po umetnikovi smrti poklonila njegova soproga Heda Vidmar Šalamon. Za to lepo gesto se v imenu TD Skomarje iskreno zahvaljujem.

Magda Drozg

ZREŠKI KOVAČI NEKOČ IN DANES

V pozni jeseni leta 1958 je na eni od zreških prireditev prvič javno nastopil ansambel Zreški kovači. Dve violini, klavirska harmonika, akustična kitara in kontrabas so instrumenti, ki niso bili ne takrat in ne sedaj značilni za to vrsto glasbe. Veliko so nastopali doma, po okoliških krajih in tudi v širši okolici. Na repertoarju so bile njihove skladbe, takratna popularna glasba in Strausovi valčki. Za Radio Slovenija so posneli štiri skladbe. Ansambel je končal s svojim delovanjem leta 1963, ko je Zreče zapustil postajenačelnik in vodja ansambla Franjo Kozelj. Njihove skladbe so tonile v pozabo.

Zreški kovači nekoč

Zreški kovači danes

Leta 2006 jih je studijski ansambel Novi Zreški kovači ponovno obudil. To leto so namreč Zrečani praznovali 800-letnico prve pisne omembe kraja in po tej zgodovini so se popeljali z zreškim vlakom in osmimi melodijami ansambla Zreški kovači ter Zrečane spomnili na stare čase. Sledila sta še dva projekta obujanja njihovih skladb, in sicer leta 2009 in 2016. Leta 2009 so posneli pet skladb, posvečene Halozam in okoliškim krajem, kjer je bil rojen vodja ansambla Franjo Kozelj. Leta 2016 se je delo zopet nadaljevalo in posneli so še osem skladb ansambla, ki jih prvotni ansambel ni izvajal in so še čakale na primeren čas, da jih uvrstijo v repertoar.

Leta 2021 so nastale nove skladbe z avtorskimi melodijami, kjer se je skušal ohraniti značilen zven ansambla. Besedila pa opevajo Zreče - ljudi, naravo, stare običaje ... V studiu Multimedia Gustija Gorjupa iz Zreč so posneli še osem zadnjih melodij, ki jih še lahko tako ali drugače pripišemo duhu in izročilu ansambla Zreški kovači.

V letih od 2006 do 2021 je bilo posnetih 29 skladb, pri tem je sodelovalo 15 glasbenikov, in vse so bile posnete v studiu Multimedia. S tem je opus skladb ansambla Zreški kovači zaključen, njihove pesmi pa tako postajajo del glasbenega bogastva Zreč.

Današnja zasedba Zreških kovačev z vseh vetrov:

vokal: Petra Mrzdovnik (vodja zasedbe,

vodja tudi Vokalne skupine Expe), Miha Lesjak (aranžer in producent, tudi član skupine Erosi in ansambla Vikend), Brigita Petre (nekdanja pevka CIK-a in Dueta Biser s prijatelji);

harmonika: Mirko Polutnik (avtor glasbe, 40 let vodja ansambla Celjski instrumentalni kvintet - CIK in član ansambla Vitezi polk in valčkov);

kitara: Gusti Gorjup (umetniški vodja zasedbe in tonski mojster);

bas kitara: Jože Sadek (tudi član skupine Erosi in ansambla Črna mačka);

violina: Ekaterina Lepoša, Benjamina Trtnik;

pri nastopih nam je pomagala odlična vokalistka Kaja Humski, pevka ansambla S.O.S. kvintet in voditeljica na Golica TV.

Del razvalin gradu Lošperg.

Prvi videospot – Sprehod pod gradom

Del prvega videospota Zreških kovačev smo posneli v rojstni hiši pokojnega harmonikarja Franca Padežnika, kateremu je tudi posvečena pesem. Del spota je posnetega na zreškem gradu Lošperk, del pa v Gos-tišču pod Roglo, kjer smo k sodelovanju povabili Folklorno skupino Jurij Vodovnik Skomarje. Za snemanje in montažo videospota je poskrbel Jaka Jazbec. Besedilo je prispeval Anton Gričnik, melodijo Mirko Polutnik, 10 tednov smo se tudi sprehajali na glasbeni lestvici 10 domačih na Radiu Rogla.

Drugi videospot – Kožuhanje

Nekdaj normalno jesensko opravilo je danes star običaj – kako bi ne bil star, če pa že koruze skorajda ni več videti, kar pa jo je, jo pospravijo naši stroji. A skladba ne govori o kožuhanju, govori o stvareh, ki se dogajajo ob kožuhanju. Pa smo pri ljubezni. "V ljubezni pa ni vedno vse rožnato – je korenček, lahko je pa tudi palica," je povedal scenarist videospota Aleš Mrzdovnik.

Avtor glasbe je harmonikar Mirko Polutnik, član tokratne zasedbe Zreških kovačev, avtor besedila že pokojni Franc Padežnik, harmonikar prvotne zasedbe Zreških kovačev. Na odlični lokaciji v Slovenskih Konjicah, pri župnijskem kozolcu Nadžupnije sv. Jurija, je z lokalnimi igralci videospot posnel in zmontiral Andrej Pratnemer, asistiral mu je Denis Vengust. V začetku novembra je skladba Kožuhanje postala tudi zmagovalna pesem tedna na Golica TV, trenutno pa zasedamo prvo mesto na glasbeni lestvici 10 domačih na Radiu Rogla. Oba videospota, ki sta nastala na pobudo KUD Vladko Mohorič, sta na ogled na spletni platformi YouTube.

Utrinki s snemanja videospota Kožuhanje

Zreški kovači, ki so bili v prvotni zasedbi močno povezani z zreško železnico, so sodelovali tudi na prireditvi v čast prihoda parne lokomotive na zreško železniško postajo, pa tudi na praznovanju občinskega praznika, ki ga je Občina Zreče zaradi epidemije prestavila na konec junija. Na prireditvi so Zreški kovači predstavili svojo novo zgoščenko. Zlati grb Občine Zreče je prejel Martin Mrzdovnik, idejni oče in pobudnik pri ohranjanju dediščine Zreških kovačev.

Nedavno so se z županom mag. Borisom Podvršnikom in predsednikom KUD Vladko Mohorič Martinom Mrzdovnikom, udeležili tudi nastopa na TV Celje. V glasbeno oddajo V nedeljo pod lipo jih je povabila voditeljica Polonca Marzel, tam so predstavili Občino Zreče, zgodovino Zreških kovačev in zasedbo Zreških kovačev.

Žena Nada, Martin Mrzdovnik in vnukinja Sofija, ki je na svečani seji skupaj z mamico Petro in Mihom Lesjakom zapela slovensko himno.

Petra Mrzdovnik

20 let MDGN Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče

Naši začetki segajo v leto 2001, ko je bila v Konjičanki 25. maja sklicana ustanovna skupščina, na kateri smo predlagali in potrdili ustanovitev društva z imenom Društvo gluhih in naglušnih Slovenske Konjice. Mesec dni kasneje je bila prva seja odbora, na kateri smo potrdili izvoljene organe društva in jim določili delo po sekcijah. Na Občino Slovenske Konjice smo naslovili vlogo za pridobitev lastnih prostorov in že 1. julija 2001 v Zdravstvenem domu Slovenske Konjice dobili v uporabo zelene prostore. Delo predsednika društva je prevzel Matevž Marinko, ki še danes, po 20 letih delovanja društva, opravlja to nalogo. Prva sekretarka društva je bila Katarina Marinko, ki je takrat to delo opravljala prostovoljno in bila pomemben vezni člen med slišječimi in osebami z okvaro sluha.

30. junija 2001 smo prejeli potrjen statut in naše društvo je bilo pravnomočno registrirano. Leto 2002 je bilo za nas zelo pomembno, ker smo bili novembra sprejeti v Športno zvezo gluhih in naglušnih Slovenije. Kasneje smo leta 2004 naziv društva spremenili v Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih (MDGN) občin Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče. Leto pozneje smo pridobili tudi status invalidske organizacije in status društva, ki deluje v javnem interesu.

Prelomen in izredno pomemben dogodek za nas je bil 22. aprila 2006, ko so naše društvo sprejeli v Zvezo društev gluhih in naglušnih Slovenije, odtlej smo tudi mi za svoje delovanje prek ZDGNS prejeli sredstva fundacije FIHO, in za nas se je začelo lažje obdobje. Zaradi te pomoči smo lahko leta 2008 za polni delovni čas zaposlili sekretarko društva.

Ker se naši člani radi družijo, smo leta 2016 prvič organizirali Srečanje društev gluhih in naglušnih Savinjske regije, ki je potekalo na Rogli, ta dogodek je postal tudi tradicionalen.

Vse do februarja 2018 je imelo društvo svoje prostore v pisarnici, veliki 15 km², v Zdravstvenem domu Slovenske Konjice. Februarja 2018 smo bili seznanjeni s tem, da moramo prostore žal zapustiti. To je bil za nas velik pretres, saj smo morali tako rekoč čez noč poiskati nove prostore. S pomočjo sredstev iz rezervnega sklada FIHO nam je uspelo in smo kupili nove prostore (Mestni trg 10 a, Slovenske Konjice). Naši uporabniki so končno dobili lastne prostore, kar je zanje in za posebnosti njihove invalidnosti ključnega pomena, prav tako pa društveni prostori članom pomenijo drugi dom.

Danes uspešno delujemo in združujemo gluhe, naglušne in gluhoslepe osebe, za katere

Člani MDGN Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče

izvajamo posebne socialne programe, ki jim omogočajo neodvisno in enakopravno vključevanje v življenje in delo. Naše poslanstvo je vseskozi bilo in ostaja: pomagati invalidom sluha pri premagovanju komunikacijskih ovir, jih združevati ter preprečevati njihovo socialno izključenost. Društvo ima okoli 300 članov in deluje na območju občin Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče, člani društva pa so tudi občani okoliških občin. V dvajsetih letih smo pridno delovali na vseh področjih, tako na socialnem, športnem kot tudi na kulturnem. Z

željo, da še izboljšamo vsakdan invalidov sluha, se bomo s trdim delom trudili še naprej.

Različnost nas bogati in uči o medsebojni odprtosti in spoštovanju do slehernega sočloveka. Živimo drug ob drugem in drug za drugega. Skupaj lahko storimo veliko. Ovire pri komunikaciji oseb z okvaro sluha moramo premagovati skupaj. Če se bomo vsi potrudili, bo življenje za nas, osebe z okvaro sluha, lažje in lepše.

Nevenka Hrovat

Matevž Marinko, dolgoletni predsednik MDGN, s predstavniki občin

Zala Šrot: »Žoga je bila vedno moja igrača.«

Novopečena članica reprezentančne izbrane vrste. Članske, da ne bo pomote. In to s še ne dopolnjenimi 18 leti. Od marca trga mrežice pri italijanskem klubu Magnolia La Molisana, kjer je tudi jezikovna sprememba ni ustavila. Žoga pač pove več kot tisoč besed. Pogumno stopa proti košarkarskemu Olimpu, kjer mesto čaka tudi nanjo.

David Voh

Žoga ti je bila položena v zibelko. Kdaj si vedela, da je košarka pravi šport zate?

Že od malih nog sem hodila na tekme brata in sestre, žoga je bila vedno moja igrača. Najprej sem igrala odbojko, ki sem jo skupaj s košarko trenirala do 5. razreda. Ko so se mi tekme in treningi začeli pokrivati, sem morala izbrati eno in izbrala sem košarko.

Že od malih nog si nosila glavno breme ekipe na svojih plečih, torej si vajena tovrstnega pritiska. Kako se spopriješ z njim?

Veljam za igralko, ki deluje za ekipo in največkrat več energije porabi v obrambi kot napadu. V preteklosti sta bila skok in blokada moji najmočnejši orožji. Seveda sem v klubskih ekipah morala prevzeti odgovornost tudi v napadu. V mlajših letih sem imela s tem več težav, saj sem si vsak poraz vzela k srcu, zdaj, ko sem bolj zrela, se s tem ne obremenjujem več toliko.

Košarka je ekipni šport, a dobre ekipe vedno dvignejo posameznike. V čem vidiš svoje glavne prednosti?

Predvsem v tem, da sem za svojo višino razmeroma hitra in imam dobro razvito eksplozivno moč, kar je za košarko zelo pomembno.

Prav tako se mi zdi, da košarko razumem in nimam nikakršnih težav pri učenju in izvajanju zahtevnejših taktičnih elementov. Veliko mi je pomagalo, da sem vedno imela možnost igrati proti starejšim, kjer sem lahko proti močnejšim igralkam hitro napredovala.

Kako si se znašla v drugem kulturnem okolju? Ti je kdo – poleg žoge, seveda – pri tem še posebej pomagal?

V prvih mesecih mi je bilo zelo težko, ker nisem razumela italijansko, drugi kot npr. pomočnik trenerja in nekaj soigralk pa niso govorili angleško. Čeprav se na začetku zaradi te jezikovne pregrade nismo veliko pogovarjale, sem se s svojimi soigralkami zelo dobro uje-

la. One meni pomagajo pri italijanščini, jaz pa njim pri angleščini. Res smo ekipa z odlično kemijo.

Kako poteka šolanje in kako to usklajuješ s treningi?

Obiskujem 1. gimnazijo v Celju, ki jo opravljam na daljavo, ocene pa pridobivam, ko pridem v Slovenijo. Usklajevanje s treningi ni problem, saj tudi druge soigralke hodijo v šolo, torej svoje šolsko delo opravljam, ko so one pri pouku.

Ostane kaj prostega časa? Se takrat zasliši »klic doma«?

V prostem času večinoma počivam in gledam serije na Netflixu ali pa se pogovarjam s prijatelji od doma. Seveda pogrešam druženje z njimi in družino. Domov se vračam decembra in aprila, ko končam s sezono.

Kakšni so bili občutki, ko si prvič oblekla članski reprezentančni dres? Katera izmed soigralk te je najbolj navdušila?

Ko sem izvedela za novico, da sem povabljen v člansko izbrano vrsto, sem bila zelo vesela, živčna in tudi malo presenečena. Vse punce so bile zelo prijazne in nas, novinke, lepo sprejele ter vodile. Res je bil užitek trenirati z Niko Barič in Tejo Oblak.

Kot kaže zaenkrat je pri košarki tvoja meja le nebo. Kam in kako naprej?

Glede na to, da sem že tako mlada odšla od doma, vidim svojo v prihodnost v košarki. Naslednje leto imam maturo in takrat bom še enkrat premislila o načrtih. Gotovo se bom vpisala tudi na kakšen študij. Ker pa je v športu veliko odvisno od zdravja, si posebnih dolgoročnih ciljev ne postavljam.

Anton Rop – Slovenec, ki nikoli ni hodil po travi

Prvi dekan Fakultete za varnost v Skopju, kjer je predaval kriminalistično tehniko. Šef oddelka za kriminalistično-tehnične raziskave pri Ministrstvu za notranje zadeve v Skopju ter soustanovitelj forenzičnih laboratorijev, Oddelka za daktiloskopsko identifikacijo in Forenzičnega muzeja pri MNZ Skopje. Anton Rop, rojen v Radani vasi, v življenju ni poznal bližnjic. Njegova noga se je vedno držala označenih poti, četudi so bile težke. Prav zato sledi za njim ostajajo trajne in močno zapisane ne le na znanstvenem in pedagoškem področju, ampak še bolj v ljudeh samih. Z njegovo ženo Radmilo Rop smo se pogovarjali, da bi predstavili življenje in delo tega razgledanega in ponosnega Slovenca.

David Voh

Vaš mož je bil rojen v Radani vasi, vi ste iz Ohrida. Kako sta se spoznala? Kako je peljala skupna pot?

Po drugi svetovni vojni je možev oče – Alojz Rop, kovač in dober obrtnik – prejel ponudbo za zaposlitev v zasebnem podjetju Papa Teodosius v Skopju. Ponudba za delo je bila odlična, zaradi česar se je družina preselila v Skopje. Tukaj sta brata Alojz in moj mož Anton končala srednjo šolo in se vpisala na fakulteto. Alojz je obiskoval elektrotehniško, Anton pa pravno fakulteto. Z možem Antonom sva se spoznala v Skopju leta 1955 kot študenta. Rodila se je medsebojna ljubezen, skupaj sva preživljala prosti čas ob študiju. Dve leti po končani višji pedagoški šoli sem se vrnila v svoj rojstni kraj – Ohrid. Bila sva eno leto narazen, a le fizično. Poročila sva se leta 1959 in na začetku najinega skupnega življenja stanovala pri njegovih starših. Zanimivo je bilo, da so se med seboj pogovarjali v slovenščini, a ko sem prišla v njihov dom, so postopoma začeli uporabljati tudi makedonske besede. Med

Alojz in Matilda Rop, Natalija Rop, žena Alojza Ropa z otrokoma (Alojz in Antonijo Rop) pred hišo v Radani vasi

kosilom, na praznovanjih in drugih družabnih dogodkih so se njegovi starši spominjali domovine in vsem nam v podrobnosti opisovali svoje kraje ... Vedno z nasmehom, a tudi z žalostjo v očeh in nostalgijo po domačem kraju. Antonova mama je pogosto kuhala slovenske tradicionalne jedi – potico, cmoke, štruklje ... Tega je naučila tudi mene. Ko sva začela samostojno živeti, sem jih redno pripravljala, tako da se je Anton velikokrat pošalil, da jih tako dobro pripravim, da se lahko razglasim za pravo Slovenko. Plod najine ljubezni sta dve hčeri, na kateri je bil Anton zelo ponosen. Popolnoma je bil predan svoji družini in delu. Čudovit v vsakem smislu. Kot mož je bil poln razumevanja, preprost. Po eni strani skrben in strog oče, po drugi nežen. Kot dedek se je pogosto spopadal s svojimi načeli, saj je znal biti zelo popustljiv do svojih vnukinj. Ves čas je bil na voljo vsem, meni, hčeram in vnukinjam. Bil je najboljši učitelj za vse nas, vsak dan je kazal ljubezen, in sicer s svojimi dejanji, pomočjo, pametnimi nasveti. Najino skupno življenje bi na kratko opisala kot čudovito, varno in mirno pot, od katere sem se veliko naučila in na katero imam veliko lepih spominov.

Kakšne spomine je imel na Zreče in Zrečane? Se je rad vračal domov?

Kljub temu da je Anton Radano vas zapustil že kot otrok, je imel močno povezavo s svojim rojstnim krajem. Ko smo načrtovali počitnice, nikoli ni izostal obisk Slovenije in Zreče so bile neizogibna destinacija. Antonovi starši so imeli veliko dobrih prijateljev in sosedov, katere smo

z veseljem obiskali. V spominu mi je ostala njihova gostoljubnost kakor tudi toplina in spoštovanje do Antona ter s tem tudi do mene in najinih hčera. Vedno smo obiskali tudi sestro Antonove mame, Marijo Gregorc na Brezjah, in sestro njegovega očeta, Marijo Rop v Mozirju. V Radani vasi sicer nima sorodnikov, je pa imel prijatelje, ki jih je vedno obiskoval. Vedno smo šli na dvorišče hiše, v kateri se je rodil. Sedel je na travi in užival ob pogledu na naravo. Govoril je, da je to njegov najljubši razgled. Povezave s Slovenijo ni prekinil ne le zaradi sebe, ampak tudi zato, ker je želel, da najini hčeri vesta, od kod izvirajo njune korenine. Tako se je ljubezen do Slovenije rodila pri najinih hčerah, nakar sta jo oni prenesli na svoje otroke. Ljubezen do Slovenije je najbolj izražena pri najini vnukinji Andrei, ki je takoj po končani srednji šoli izrazila neomajno željo po študiju v Ljubljani. Na ta korak se je pripravljala že v gimnazijskih letih, ko se je tudi učila dedkovega jezika. Za to je bil Anton neizmerno hvaležen in je z velikim ponosom govoril o Andrei kot pravem nasledniku v Sloveniji – zanj najlepši državi na svetu.

V Skopju je močan pečat pustil tudi na znanstvenem in pedagoškem področju. Kako se je zapisal spominu tamkajšnjim prebivalcem?

Kako so Antona Ropa doživljali njegovi sodelavci, študenti, prijatelji, najbolj zvesto pove govor enega od njegovih sodelavcev na Antonovem pogrebu. Njegove zadnje poslovilne besede

Anton Rop s hčerjo Matildo Todorovo

so bile naslednje: »Anton Rop je bil znan po svoji poštenosti in človečnosti. Človek zaupanja, profesionalen, delaven in discipliniran. Načelen človek z visokimi moralnimi vrednotami. Njegova moč je bila v preprostosti, skromnosti in dostopnosti. Vedno je bil pripravljen izraziti in zagovarjati svoja stališča skozi pogovor in z argumenti. Njegovi študenti in sodelavci v službi, predvsem mlajši, so v njem videli zgled, ki mu je treba slediti. Nikoli ni izgubil občutka za človečnost in pravičnost. Vedno je bil na strani šibkejših ter jih spodbujal in opogumljal. Bil je pravi prijatelj. Velik človek. Kljub temu da je Fakulteta za varnost v Skopju prostorsko velika, je še vedno premajhna, da bi zbrala vse, kar je Anton Rop za njo pomenil«. Na koncu je skozi solze poudaril naslednje: »Osebnost sem imel srečo in privilegij, da sem bil sodelavec Antona Ropa. Izjemno sem ponosen na 20 let skupnega dela. Hvala, Anton, za vse, kar ste me naučili«.

Od kod je jemal energijo za vse omenjeno?

Vodilo v njegovem življenju in delu so bila moralna načela, od katerih ni odstopal. Pogosto je govoril, da je »higiensko delo« zelo pomembno. To je njegova lastna misel, ki je pomenila organiziranost, natančnost, disciplino, misel, ki aludira na odnos do dela, ljudi in celotnega okolja. Drugo načelo, ki se ga je držal, je bilo: »Kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri«. In tretje načelo odgovornost in poštenost do sebe, svojih bližnjih in družbe, torej osebna in kolektivna odgovornost. Slediti svojim moralnim načelom je včasih pomenilo tudi fizično izčrpanost, vendar je energijo jemal iz moralnega zadovoljstva, da je njegovo delo prineslo nekaj dobrega za njegove bližnje, okolje in družbo. Prosti čas izven službe je posvečal družini, domu in prijateljem, ki so mu »napolnili baterije«. Čeprav se je odločil študirati in delati v pravnem sektorju, je bila njegova največja ljubezen tehnologija. S svojo potrpežljivostjo, vztrajnostjo, temeljitostjo, natančnostjo ni bilo ničesar, česar ne bi mogel popraviti, včasih pa je celo napravil boljše od originala.

Brata Anton in Alojz Rop, Kokarje 1971

Bil je zelo razgledan in ustvarjalen, a je, kot pravite, vse to delal iz srca in da ljudem pomaga.

Ko je delal v Oddelku za forenzično-tehnične preiskave na Ministrstvu za notranje zadeve, je v času odmorov samostojno delal na izdelavi naprave za merjenje alkohola v krvi. Čeprav to ni bila njegova delovna obveznost, se je samoiniciativno odločil pomagati izboljšati opremo svojega oddelka in s tem pomagati tudi družbi. Njegova skromnost ni poznala meja, saj novega izdelka ni prijavil kot svojega oziroma ga ni patentiral, čeprav bi v zameno lahko pridobil veliko finančnih ugodnosti. Zanj je bila edina nagrada prispevek k razvoju in izboljšanju novih naprav za uporabo v službi. Doma je bil »svoj mojster«, brez težav je popravil gospodinjske aparate, televizorje, kasetofone, radijske sprejemnike, videorekorderje. Popravljal je celo avtomobile. Prijatelji in sosedje, ki so poznali ta njegov hobi, so pogosto prinesli pokvarjene aparate k nam na popravilo. Zanimivo je bilo, kako nejeverno so sprejeli, da je to njihova naprava, ker jih je Anton ne samo popravil, ampak tudi tako temeljito očistil, da so bile kot nove.

Bil je ponosen Slovenec, kako je ljubezen do slovenskega jezika in kulture prenašal na naslednje rodove?

Anton je s starši in bratom govoril slovensko, hčere pa učil, ko je le čas dopuščal. Spoštovali smo slovensko tradicijo in proslavljali slovenske praznike. Osmi februar je bil zanj še posebej pomemben in vedno nam je govorili, naj beremo dela Franceta Prešerna. Božič in veliko noč smo vedno proslavili s tradicionalnimi slovenskimi jedmi na mizi. Najini hčeri sta bili članici Slovenskega društva v Skopju. Anton je globoko v

sebi hranil vrednote, prirojene in prenesene s strani staršev, povezane z njihovo domovino. Pogosto je poudarjal lepote, vrednote, napredek svoje domovine. O Sloveniji je z neprikritim ponosom pripovedoval vsem, ki so bili pripravljene prisluhniti, in verjemite, bilo jih je veliko. Prijatelji in sodelavci so iz spoštovanja vedno zapeli kakšno slovensko pesem, midva z Antonom pa sva zaigrala polko.

Bi z bralci Pohorskega srca delili še kakšno zanimivo anekdoto iz njegovega/vajinega življenja?

Anekdot imava veliko in v vsaki od njih je našel priložnost, da bi poudaril nekatere vrline in pozitivne lastnosti. Z avtom sva potovala proti Ohridu, kjer je imel brat poroko. Bil je avgust in takrat je v Makedoniji res vroče. Spekla sem torto, katero sem vso pot držala v rokah. Da se ne bi stopila, je Anton vozil z največjo dovoljeno hitrostjo. Nekaj kilometrov pred Ohridom naju je ustavila policija. Policista sta pogrešila varnostni trikotnik, katerega je Anton dan prej posodil prijatelju za potovanje v Grčijo. Identificirala sta ga in opazila, da je dekan in profesor na Fakulteti za varnost, zato sta mu »pogledala skozi prste« in dejala, da lahko nadaljuje. Vendar je Anton na to odgovoril, da gre za prekršek, saj je varnostni trikotnik nujna oprema in da lepo prosi, da mu napišeta kazeno. Policista sta bila zmedena. V soseski, kjer smo živeli, je veliko čudovitih parkov z igrišči za otroke. Žal večina ljudi v naši stavbi ni skrbela za okolje in so velikokrat hodili po travi ter niso upoštevali označenih poti, da bi skrajšali svojo pot in prihranili nekaj minut. Za razliko od njih Anton nikoli ni uporabljal takšnih bližnjic in se je vedno držal označenih poti, s čimer je ljudem v spominu ostal kot Slovenec, ki nikoli ni hodil po travi.

Doma je bil "svoj mojster".

ДОСЕГАШНИ ДЕКАНИ НА ФАКУЛТЕТОТ ЗА БЕЗБЕДНОСТ	DEANS OF THE FACULTY OF SECURITY UP TO THE PRESENT MOMENT
Anton Rop 1977/78-1981 година	Anton Rop 1977/78-1981
Владо Камбовски 1981/82-1982/83 година	Vlado Kambovski 1981/82-1982/83
Глико Тоци 1983/84-1984/85 година	Gliko Tozi 1983/84-1984/85
Александар Арсовски 1985/86-1986/87 година	Aleksandar Arsovski 1985/86-1986/87
Божна Гагровска 1987/88-1988/89 година	Bozna Gagrovska 1987/88-1988/89
Агис Шајноски 1989/90-1992/93 година	Agis Shajnoski 1989/90-1992/93
Ванчо Стојанов 1993/94-1998/99 година	Vancho Stojanov 1993/94-1998/99
Синчомил Вељанов 1999/02-2002/03 година	Sinchomil Veljanov 1999/02-2002/03
Владимир Сртаковски 2004/05-2007/08 година	Vladimir Srtakovski 2004/05-2007/08
Јанко Јакимов 2008/09-2011/12 година	Janko Jakimov 2008/09-2011/12
Снежана Никодимовска - Стефановска 2012-2013 година	Snezhana Nikodimovska - Stefanovska 2012-2013
Борче Мурговски 2013-2013 година	Borche Murgovski 2013-2013
Оливер Баџановиќ 2013-2017 година	Oliver Bajcanovic 2013-2017

Seznam dekanov Fakultete za varnost v Skopju

V zeleno in zlato odeta turistična destinacija Rogla – Pohorje

Turistična destinacija Rogla – Pohorje je ponosni član družine Zelene sheme slovenskega turizma z znakom Slovenia Green Destination Gold. S tem izpolnjujemo obljubo in delujemo po trajnostnih načelih ter smo hkrati predani nenehnim zelenim izboljšavam.

Smo ponosni prejemniki certifikata Slovenia Green Destination Gold, uvrstili pa smo se tudi med TOP 100 najbolj trajnostnih destinacij na svetu za leto 2021. Naša trajnostna prizadevanja je opazila tudi Svetovna turistična organizacija (UNWTO), ki je destinacijsko trajnostno zgodbo vseh štirih občin objavila v publikaciji, izdani ob mednarodnem dnevu gora, v kateri so predstavljeni najboljši svetovni primeri trajnostnih praks gorskega turizma.

Hribovito Pohorje s poznanim klimatsko-smučarskim središčem Rogla sodi v alpsko turistično makro regijo. Za uspešno trajnostno upravljanje je pomembno povezovanje znotraj celotne destinacije. S skupno zgodbo štirih občin smo lahko prenosljiv primer dobre prakse ne le v Sloveniji, temveč na širšem evropskem območju.

Vse to dokazuje, da trajnost in predanost naravi pri nas nista zgolj na papir zapisani besedi. In da skupaj z roko v roki stopamo v zeleno

prihodnost, pri čemer s sodelovanjem in povezovanjem puščamo zlate sledi. Hvala, ker nam na tej poti pomagata tudi Vi, dragi občani in turistični ponudniki.

Več o TOP 100

Organizacija Green Destinations je letos med TOP 100 najbolj trajnostnih destinacij na svetu uvrstila tudi našo destinacijo Rogla – Pohorje. Na natečaj smo se prijavljali s primerom dobre prakse povezanosti občin in sodelovanja različnih deležnikov v turizmu. Ravno uvrstitev med TOP 100 trajnostnih destinacij sveta je še en dokaz več, da smo na pravi skupni poti v zeleno prihodnost – v smer trajnostnega in okolju prijaznega razvoja z občinami Oplotnica, Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče. Upamo, da bomo s primerom »Z roko v roki v zeleno prihodnost« ponudili uporabne odgovore številnim destinacijam po svetu, ki se spopadajo s podobnimi izzivi. Sodelovanje je most med vsemi deležniki v turizmu in je tista vrednota, ki tako domačinom kot tudi obiskovalcem in turistom destinacije omogoča dodano vrednost. Sodelovanje in povezovanje je ključna dodana vrednost naše Turistične destinacije Rogla – Pohorje.

Prijave je ocenjevala posebna ekipa, ki sestavlja lestvico TOP 100. Sodelovali pa so tudi strokovnjaki

iz posameznih držav in partnerji organizacije Green Destinations. Pokrovitelji in partnerji tekmovanja Sustainable Top 100 so: Green Destinations, QualityCoast, Travelife, ITB Berlin Asian Ecotourism Network, Ecotourism Australia, Global Ecotourism Network, Sustainable First and GLP Films.

Biti del skupnosti Green Destination za nas pomeni čast in odgovornost, da enako dosledno v prihodnje opravljamo skrb za naše zanamce. To za nas pomeni, da v naših krajih na področju turizma delamo dobro, povezano in z mislijo na zeleno prihodnost. Vsekakor pa je to tudi priznanje, da smo že od leta 2016, se pravi s sprejetjem skupne strategije razvoja turizma v destinaciji Rogla – Pohorje, na pravi poti. Seznam najbolj trajnostnih destinacij na svetu za leto 2021 je na voljo na uradni strani Green Destinations (<https://greendestinations.org/sustainabletop100/>)

Ob tem naj nas vodi misel – Zemlje ne podedujemo od naših prednikov, ampak si jo sposojamo od naših zanamcev.

Zdaj je čas ... Za zeleno, aktivno, zdravo in trajnostno Turistično destinacijo Rogla – Pohorje!

dr. Aleksandra Golob

Jezero priložnost

Prepoznavanje priložnosti na varovanih območjih narave je ena naših poglavitnih nalog in ciljev pri zasledovanju trajnostnega razvoja destinacije. Dodano vrednost destinacije dosežemo med drugim tudi z novimi naravovarstvenimi vsebinami, ki so prijazne okolju in naravi ter ozaveščajo tako prebivalce kot obiskovalce/turiste destinacije.

Z operacijo Jezero priložnosti smo osmislili možnosti in priložnosti, ki se ponujajo na jezeru v Zrečah, pri čemer je bil poudarek in osrednja vodilna nit predstaviti pomen in vrednost naravnih in varovanih območij ter sistemov za ohranjanje biotske raznovrstnosti, okrepiti znanje in osveščenost o pomenu zdravega okolja, ohranjanja narave in njenih danosti, zaščite in ohranitve naravnih vrst in varovanja okolja z namenom razvoja potencialov in spodbujanja okolju prijaznega gospodarstva.

V operacijo smo bili vključeni štirje projektni partnerji (LTO Rogla-Zreče, GIZ, Občina Zreče, Pot med krošnjami Pohorje, d. o. o., in Planinsko društvo Zreče), med katerimi je vsak izvajal svoje načrtovane aktivnosti, da bi z izvedbo teh uresničili skupen glavni cilj operacije: »Okrepiti zavedanje o razvojnih priložnostih varovanih območij narave ter spodbuditi razvoj trajnostne ponudbe zreškega jezera kot pomembne zelene turistične destinacije, kar smo in bomo dosegli z osveščanjem, informiranjem in izobraževanjem o pomenu ohranjanja narave, usmerjenosti k trajnostni rabi naravnih virov in

E-kolesa (LTO Rogla-Zreče, GIZ)

Vaše mnenje šteje

Turistična destinacija Rogla – Pohorje (TDRP) je z vključitvijo v Zeleno shemo slovenskega turizma vstopila na pot trajnostnega razvoja in je prejemnica znaka Slovenia Green Destination GOLD. Med pomembne aktivnosti obnovitve znaka sodi tudi pridobitev podatkov s strani različnih deležnikov: prebivalstva, obiskovalcev in turističnega gospodarstva.

Prebivalci občine Zreče ste ključni deležnik razvoja turizma v destinaciji, zato je vaš odnos do turizma zelo pomemben. Anketo, v kateri nam boste zaupali vašo

oceno trenutnega stanja, izpolnite na spodnji povezavi. Za odgovore boste potrebovali zgolj nekaj minut.

Izpolnjena anketa, ki jo potrebujemo do konca leta 2021, bo pripomogla k boljšemu razumevanju kakovosti trajnostnega poslovanja destinacije in k razvoju zelenega turizma.

Za vašo dragoceno pomoč pri oblikovanju boljše skupne prihodnosti se vam iskreno zahvaljujemo.

Ker nam je mar za vašo mnenje. S skupnimi močmi lahko naša destinacija postane še bolj zelena.

<https://www.1ka.si/a/340650>

i - Prepoznavanje priložnosti na varovanih območjih narave

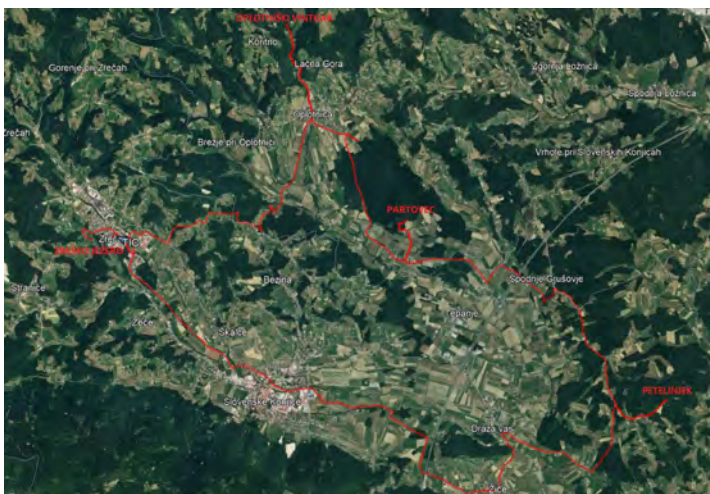
Zreško jezero (Miha Matavž Photo & Video – Dan Briški, Rogla-Pohorje)

izboljšanju biotske pestrosti ter z upoštevanjem načel trajnostnega in sonaravnega razvoja.«

V sklopu operacije smo izvedli dve zelo obsežni delavnici, v kateri so bili, poleg deležnikov iz turizma, gospodarstva in javne uprave, aktivno vključeni tudi predstavniki ranljivih skupin (starejši in mladi). V sklopu delavnic smo osmislili pomen jezera v Zrečah za lokalno prebivalstvo in raziskali razvojne možnosti za turistično gospodarstvo, ob upoštevanju trajnostnega in sonaravnega razvoja ter ohranjanja narave in biotske pestrosti. Za zreško jezero, ki je bilo

osrednji motiv operacije, smo izdelali tudi idejno zasnovo ureditve jezera, ki bi domačinom in turističnemu gospodarstvu nudil razvojne možnosti in zvišal kvaliteto življenja.

Pripravili smo tematska interpretativna vodenja po Poti med krošnjami Pohorje. Vodenja, ki smo jih podkrepili z delovnimi in/ali učnimi listi, smo pripravili za vse tri triade osnovne šole. Glavna tema vodenj so naravovarstvene vsebine, ki se nanašajo na območje Pohorja in Turistične destinacije Rogla – Pohorje, z namenom krepitev osveščenosti mladih in ostalih o pomenu zdravega

Zemljevid digitalnega posnetka doživljajskih točk (PD Zreče)

Namig:

Z E-kolesi bo odkrivanje turistične destinacije Rogla – Pohorje še lažje. Vabljeni, da najamete kolo in se z njim zapeljete do nekaterih najbolj markantnih naravnih znamenitosti: zreškega jezera, Oplotniškega vintgarja, Partovca, Petelinjeka ali v Žiče do rastišča žičkega grobelnika ter spoznajte favno in floro naše destinacije.

Izposojte koles je potrebno predhodno najaviti in jih rezervirati po telefonu (03 759 04 70), z elektronskim sporočilom (booking@rogla-zrece.si) ali osebno v TIC Zreče.

vega okolja, narave in njenih danosti. Izvedli pa smo tudi nekaj promocijskih aktivnosti.

Z izvedenimi aktivnostmi in uspešnim dolgoročnim načrtovanjem smo uspeli ohraniti delovno mesto (vzdrževalec) pri projektne partnerju Pot med krošnjami Pohorje.

Pripravili smo digitalni popis doživljajskih točk, ki obsegajo zavarovana območja narave na območju Turistične destinacije Rogla – Pohorje: zreško jezero s potokom Koprivnica, območja NATURE 2000 (Lovrenška jezera, Oplotniščica z Oplotniškim vintgarjem in ribniki Petelinjek) in zavarovana območja (žičkega grobelnika in Partovca). Opravili smo tudi pregled vzdrževanja, čistoče in opreme na doživljajskih točkah.

Kupili smo trekking električna kolesa (E-kolesa) in doživljajsko opremo (očala, čelade, nahrbtnike, kolesarske rokavice, anorake ...) za kvalitetno in trajnostno doživljanje naravovarstvenih območij turistične destinacije Rogla – Pohorje. Kolesa in oprema se nahajajo v TIC Zreče (Cesta na Roglo 13b, 3214 Zreče).

Veliki premiki se zgodijo tudi z majhnimi koraki. Zdaj je čas, da povezovanje nadgradimo in nadaljujemo s trajnostnimi in okolju prijaznimi vsebinami z mislijo na zeleno prihodnost. Za aktivno, zdravo in trajnostno destinacijo, v kateri bomo pustili le zlate sledi.

Aleksandra Kovačič

Idejna zasnova ureditve zreškega jezera (Savaprojekt, d. d.)

Načrti za prihodnost:

Želja in odločitev vseh projektnih partnerjev je, da idejno zasnovo, ki je bila oblikovana v sklopu operacije, v prihodnjih letih tudi uresničimo.

Občina Zreče je tako že letos začela izgradnjo sekundarnega fekalnega kanalizacijskega omrežja, ki zajema odvajanje in čiščenje odpadne vode ter celovito ureditev kanalizacijskega omrežja na območju jezera Zreče in Koprivnice.

Projektna skupina se je sestala s projektantom idejne zasnove (izvajalcem) z namenom pridobitve finančnih okvirov za dejansko izvedbo in uresničitev idejne zasnove.

V letu 2022 bomo začeli pridobivati dovoljenja in urejati potrebno dokumentacijo za uresničitev idejne zasnove in s tem ureditev zreškega jezera in njegove okolice. Hkrati bo potekalo iskanje ustreznih finančnih virov (EU sredstva – ureditev javne infrastrukture) za uresničitev idejne zasnove in pripravo projektne dokumentacije.

Pridobivanje ponudb, iskanje ustreznega izvajalca in začetek del načrtujemo za leto 2023. Projekt bi zaključili in novo urejene površine na jezeru Zreče in v njegovi okolici prebivalcem, turistom in drugim predali v uporabo v letu 2025

Ob koncu leta

Upajoče smo začeli leto in se nadejali, da pokoronsko leto prinese nov zagon in poslovne priložnosti. Ohrabrjeni z lanskim zadnjim kvartalom in dobrim začetkom v letošnjem letu so bili izgledi leta celo bolj optimistični, kot smo jih napovedali v letnem planu. Žal ta trend in optimizem nista trajala dolgo. Že zgodaj spomladi smo doživeli prve pretrese, ki so se skozi leto stopnjevali in povzročali krčenje obsega poslovanja. Pod črto bo letošnje leto nekako podobno lanskemu, kar napovedujejo tudi analitiki avtomobilske industrije na globalnem nivoju. Če je rezultatom lanskega leta botrovala korona, je letošnje leto v veliki meri povezano s pomanjkanjem polprevodnikov.

V tovrstnih obdobjih je kljub vsemu veliko priložnosti za pridobivanje izkušenj in znanj, kako se na padce in krize pripraviti in kako na njih odreagirati. V letošnjem letu, kljub temu da – kar se tiče korone in širjenja virusa – ni kaj posebej drugače kot lansko leto, nekako znamo »normalno« sobivati s tem dejstvom. Pomanjkanje polprevodnikov nas je presenetilo, tudi visoke podražitve energentov, cene surovin in podobnega ni bilo pričakovano v tolikšni meri.

V tem letu smo dokončali linijo za proizvodnjo gredi in osvojili precej novih izdelkov, ki bodo v naslednjem obdobju povečali

našo samozadostnost. V sklopu prestrukturiranja na nivoju GKN Evropa smo odigrali ključno vlogo pri zagotavljanju nemotenih dobav kupcem v Italiji in hkrati servisirali vse ostale GKN dobavitelje za te kupce. Z vidika grupacije je bil to eden največjih projektov tega leta za celotni GKN.

Novi projekti, ki smo jih osvajali v preteklosti, so nam to leto prinesli kar nekaj novih kupcev in s tem smo okrepili odpornost na negativne variacije po posameznih tržiščih. Veliko je tudi postorjenega na področju povečanja proizvodnega asortimaja, kar pa se bo v proizvodnem procesu videlo v naslednjih obdobjih.

Veseli nas, da smo po nekajletnih prizadevanjih in usklajevanjih uspeli s sprejemom novega prostorskega plana v okolici našega podjetja, ki nam daje možnost širjenja obsega proizvodnje, če bi se za to pokazala priložnost.

Na koncu, pod črto, smo lahko z opravljenim v letošnjem letu zadovoljni. V danih okoliščinah in pogojih dela smo naredili tisto, kar smo lahko, in nastavili projekte za prihodnost. Zagotovo je to zasluga slehernega zaposlenega. Prelom v novo leto ne bo odpihnil vseh tegob letošnjega leta, še naprej se bomo borili in delali vse, da bomo zagotavljali dolgoročni razvoj in uspešnost podjetja.

**Andrej Poklič, direktor
GKN Driveline Slovenija**

Ob koncu leta vsem bralcem želim lepe praznike, miru in sreče v krogih svojih najbližjih ter obilo zdravja in uspehov v novem letu 2022.

Gradimo Kulturo Najboljših

Letu 2021 v slovo

Za leto, ki se počasi poslavlja, smo vedeli, da bo poslovno zahtevno, vendar se je zelo zgodaj izkazalo za še mnogo zahtevnejše. Pričakovanja kupcev po pomembno višjih obsegih dobav od pričakovanih in načrtovanih so prožila potrebo po nenačrtovano visokem številu zaposlenih v proizvodnem delu. Gre za okoliščino, ki ji v zgodovini ni primerjave in se bomo z njo soočali še nekaj časa, čeprav trenutne globalne okoliščine kažejo na spremembe še v kakšno drugo skrajnost, a govoriti o tem je še prezgodaj.

Nižje število zaposlenih od potrebnega pa ni edini izziv letošnjega leta, za najmanj tolikšnega se je izkazalo dogajanje na nabavnih trgih, na katerih so se zaradi visokega povpraševanja cene surovin in materiala pričele višati v obsegih, ki jim je v celoti nemoogoče slediti z dvigi cen naših izdelkov.

Oboje je močno vplivalo na uspešnost poslovanja Skupine Weiler in slovenskih aktivnosti v njenem okviru, vendar smo iz praktično vsakega negativnega delovanja uspeli ustvariti tudi nekaj pozitivnega, kar nam omogoča kljub izredno težkim okoliščinam poslovanja uspešno zaključevanje poslov-

nega leta. V letošnjem letu je bilo izredno pomembno, da smo znali izrabiti negativno delovanje krize v svojo korist in izvedli vse ključne prilagoditve na nove globalne in regionalne okoliščine poslovanja v najkrajšem mogočem času.

Na leto, ki mineva, se lahko ozremo s ponosom. V letošnjem letu namreč zaključujemo ključne aktivnosti sprememb poslovnega modela EMEA regije, začete v letu 2019, ki je najpomembnejši del spreminjanja in nadgradnje strategije Skupine Weiler kot celote. Ocenjujem, da smo bili pri tem hitri in (ne) glede na sicer izredno zahtevne okoliščine zdravstvene in gospodarske krize tudi uspešni. Z vpeljanimi spremembami, z načrtovanimi aktivnostmi ter energijo, predanostjo in strastjo letošnjega leta vstopamo v leto 2022 pripravljeni in z optimizmom. Verjamem, da nam bo kot odlični ekipi uspelo.

Sicer pa naj za konec tega zapisa izkoristim priložnost za iskreno zahvalo vsem sodelavcem, poslovnim partnerjem in lokalnemu okolju za sodelovanje in izkazano podporo v iztekajočem letu. Želim vam prijetne in mirne praznične dni v krog vaših najdražjih.

**Jože Kaligaro, direktor
Weiler Abrasives in EMEA regije**

Anuša Bešter – ptica selivka

Rojena je bila v Hotedršici, vendar je že z enajstimi leti zapustila dom in šla v šolo v Logatec, kjer je bivala v internatu. Izučila se je za trgovko in delala v različnih podjetjih – pred upokojitvijo pa je delala kot računovodkinja v Emoni, Ljubljana. Najraje spremlja oddaje po TV, potovanja, oddaje o živalih. Sicer pa se rada sprehaja in z nekaj prijateljicami, ki jih ima v Zrečah, poklepeta ob kavici.

Vedno znova se vrača v Zreče. Sliši se čudno, a vendar je res. Pred leti se je iz Zreč, kjer je živela deset let, preselila v Radence, nato v Kranj, kjer je del njene družine, in sedaj je že drugo leto ponovno v Zrečah. Ptica selivka? Kdo ve, kje bo še pristala, saj še vedno sanja o

zadetku na lotu in nakupu stanovanja na morju.

Tudi ko je živela prvič v Zrečah, ni imela miru in se je pogosto vozila v Celje, kjer je bila vključena v Društvo upokojencev Celje. Spremljala je skupino starejših in nudila vso pomoč ljudem, ki so to potrebovali. V Zreče se je preselila k sinu, ki je stanovanje v Zrečah kupil, ker je tu delal. Sin se je zaradi nove službe odselil, Anuša pa je še nekaj časa ostala, potem pa se preselila k drugemu sinu v Radence. Ima tri sinove, to so: Aleksander (51 let), Dušan (49) in Tomaž (35). Prav najmlajši je v Zrečah kupil stanovanje in tako Anuša sedaj ponovno stanuje v mestu pod Pohorjem.

Tatjana Kotnik

V Zrečah se dobro počuti, saj je tudi v času bivanja drugje občasno prihajala sem na počitnice h kolegici.

Septembrska akcija je dva para mladih oči razveselila s polno kolesarsko opremo.

DPM s kar tremi dobrodelnimi akcijami

Društvo prijateljev mladine Zreče je v sodelovanju z ZPMS v letošnjem letu organiziralo več dobrodelnih akcij, s pomočjo katerih smo obdarili otroke iz socialno šibkih družin. V prvi akciji smo 10 otrokom kupili delovne zvezke za novo šolsko leto. V drugi akciji smo pridobili in razdelili večje število zvezkov in različnih šolskih potrebščin. Tretja akcija, ki je potekala v septembru, je bila dobrodelna kolesarska akcija, s kate-

ro smo dvema otrokoma podarili novo kolo in kolesarsko čelado.

Veseli smo, da lahko pomagamo otrokom in jim omogočamo lepše in brezskrbnejše otroštvo. Sporočamo tudi, da imamo na voljo še nekaj šolskih potrebščin in jih bomo zagotovo pridobili tudi v prihodnje, zato pozivamo vse, ki rabijo pomoč, da se obrnejo na nas.

Mojca Potnik Šonc

Starejši za starejše

Čeprav se skorajda ne omenja in marsikdo ne ve, kaj to sploh je, deluje projekt že 12. leto z roko v roki bolj z Rdečim križem kot z društvom upokojencev, katerega projekt je. Ko prostovoljci, ki jih je pri nas vse manj, začutijo pri posameznikih, da potrebujejo pomoč, se odzovejo. V času epidemije se je delalo še več in še več pomoči smo razdelili. Prostovoljci so razdelili kar nekaj paketov različnih dobrin med ljudi, ki so bili zaprti med štiri stene. Nekaj smo jih kupili, nekaj pa dobili v dar. Tako smo preskrbeli ljudi z domačimi rezanci, kavo, kruhom, sokovi, sadjem, domačimi jajci, svežim mesom in še nekaj drugimi stvarmi, ki so se jih ljudje razveselili. Dodatno smo prejeli s strani Rdečega križa nekaj paketov in smo res poskušali razveseliti veliko tistih, ki sicer ne prejemajo pomoči. Projekt je nastal pred skoraj dvema desetletjema na pobudo

ZDUS Ljubljana, natančneje dr. Mateje Kožuh in Rožce Šonc. Tudi Zreče so vključene – delajo pa prostovoljci Rdečega križa Zreče. Letos sta najbolj izpostavljenim največ pomoči namenila najstarejša prostovoljca: Mira Meglič in Miran Krajnc, ki starejšemu krajanu pomaga dnevno, krajanki pa dva- do trikrat tedensko. Hvala za pomoč in pripravljenost vsem, ki poleg svoje službe in obveznosti čas namenite krajanom, ki vas potrebujejo. Hvala tudi Veroniki Brglez, Martini Ravničan in tistim, ki tokrat niso mogli sodelovati, pa seveda tudi vsem donatorjem: Alešu Ravničanu, Darji Koprivnik, Božu Kočvarju in Karolini Črešnar. Brez vas bi bilo nemogoče osrečiti toliko ljudi. Prostovoljci tega projekta, kot tudi projekta Rdečega križa, ne bi bili tako uspešni in smo veseli, da vas imamo.

Tatjana Kotnik

Deseto romanje sodelavcev in prostovoljcev Karitas

Sodelavci Župnijske Karitas Zreče smo zelo veseli in ponosni, da nam je letos uspelo organizirati tradicionalno enodnevno romanje sodelavcev in prostovoljcev vseh župnijskih karitas mariborske nadškofije, in sicer v petek, 20. avgusta. Romanje smo nameravali organizirati že v lanskem letu, vendar je zaradi epidemije novega korona virusa odpadlo.

Gostitelj romanja je bila Župnijska karitas Zreče v sodelovanju z Župnijo Zreče, Župnijo sv. Kunigunda ter pod pokroviteljstvom Občine Zreče in finančni pomoči Nadškofijske karitas Maribor. Mašo je pod šotorom in na oltarju, ki je dolga leta krasil cerkev Matere Božje na Brinjevi gori, daroval mariborski nadškof in metropolit Alojzij Cvikl ob somaševanju predsednika Nadškofijske karitas Maribor Branka Mačka, župnika pri sv. Kunigundi Stanka Kranjca, konjiškega rojaka Franca Brgleza ter še enega duhovnika, diakona in nekdanjega generalnega tajnika Slovenske karitas Imre Jerebica. Nadškof se je pri pridigi zahvalil vsem za služenje, čas in plemenitost, ki jo dan za dnem na različne načine kažejo in izžarevajo.

Župnijska karitas Zreče je poskrbela, da je mlada organistka Andreja Črešnar na instrumentu med mašo spremljala ljudsko petje. Instrument in ozvočenje v šotoru je uredil Domen Jevšenak. Ob koncu maše je zbrane najprej nagovoril tajnik Nadškofijske karitas Maribor Darko Bračun, sledil je nagovor predsednika Branka Mačka, generalnega tajnika Slovenske karitas Petra Tomažiča in župana Občine Zreče mag. Borisa Podvršnika, ki je

Letošnje srečanje, ki se ga je udeležilo okoli 300 udeležencev, je imelo za naslov svetopisemsko vodilo: Kdor se boji boga, dela dobro.

vsem prisotnim sodelavcem in prostovoljcem zaželel, da si na Rogli naberejo novih moči za svoje delo, kajti teh, ki potrebujejo pomoč, je vedno veliko. Nadškof Alojzij Cvikl pa je predstavnikom župnijskih Karitas kot priznanje za dolgoletno delo podelil spominske sveče.

Po končani maši in skupinskem fotografiranju je sledilo okrepčilo, sodelavci Karitas Zreče so pripravili tudi odlično pecivo. Udeleženci so se nato lahko podali na ogled cerkve Jezusove spremnitve na gori, na sprehod po planji in na pot med krošnjami, nad čemer so

bili vsi zelo navdušeni. Nekateri, ki so bolj gibalno ovirani, pa so zadovoljni ostali v šotoru, kajti medtem so tam igrali Mladi vižarji pod vodstvom Domna Jevšenaka.

Zvečer so se vsi udeleženci vrnili v šotor. Sledile so večernice s petimi litanijami ter blagoslov z Najsvetejšim, katerega je iz župnijske cerkve Zreče prinesel gospod župnik Peter Leskovar. Svoj pečat k res lepemu dogodku je dodalo tudi sončno vreme in zelo gostoljubno osebje Hotela Planja.

Marija Kovačič

Likovnikom se je pridružilo tudi nekaj otrok.

Na Skomarju druženje likovnikov z Vodovnikom in kamišibajem

Drugo soboto v juniju je bilo na Skomarju zopet pestro. Že tradicionalno enodnevno likovno kolonijo, ki jo TD Skomarje pripravlja skupaj s člani Društva likovnikov in fotografov Slov. Konjice, je s kamišibajem obogatil mag. Igor Cvetko, znani etnomuzikolog, ilustrator in avtor knjige Jest sem Vodovnik Juri. Ob 230-letnici rojstva našega ljudskega pesnika, ko ga želimo prikazati z vseh strani njegovega udejstvovanja, je znani kamišibajkar s svojim »papirnatim gledališčem« zanimivo prikazal nekatere Jurijeve stvaritve ter osvetlil, zakaj so njegove pesmi brezčasne in po tolikih letih še vedno aktualne. Ker je pri pripravi kamišibaja potrebno

veliko likovnega ustvarjanja, so tudi udeleženci likovne kolonije dobili nekaj idej za ustvarjanje. Dan je bil lep in sončen, zato so likovniki, ki so ustvarjali tudi v duhu letošnjega jubilejnega leta, slikali v naravi. »Nastala dela bodo razstavljeni na Skomarju na lepo nedeljo, 22. avgusta,« je povedala predsednica društva likovnikov, Marja M. Cuk, in tako je tudi bilo. Tokratna enodnevna likovna kolonija v tej Vodovnikovi vasi je bila že deveta po vrsti, v TD Skomarje pa upajo, da se bo tradicija nadaljevala, saj predstavlja bogato popestritev za kraj in obiskovalce krajevnih znamenitosti.

Magda Drozg

Anica Smrtnik in Franc Šifrar – Zreče postajajo nov dom

V Zreče je Anica prihajala na obisk, ko je prav v Zrečah letovala njena pokojna sestra. Na obisku je bila tudi v času letovanja njenega edinega brata. Nečakinja ji je pripovedovala o Zrečah, ker je bila tam zaposlena. Tako se je začelo in namesto stanovanja na morju se je odločila za nakup stanovanja v Zrečah. Kmalu bo deset let in Anica se s svojim dolgoletnim sotrpinom Francem Šifrarem vozi med Horjulom (Brezje) in Zrečami. Doma imata velik vrt in hišo, tako da Franc doma veliko dela, česar mu v Zrečah primanjkuje. Anica bi se rada popolnoma preselila, partner pa doma v kraju popravlja žage, motorke, česar pa v bloku ne more. Kljub temu da se pri

obeh že poznajo posledice težkega dela, poredko za nekaj dni prihajata v Zreče. Takrat je Anica zelo srečna. Pohorščina je sicer včasih nerazumljiva, a se znajdeti. Dialekt horjulskega konca pa je prav tako posebnost za Zrečane. Vse manj koristita kopališče, Franc pa prehodi vso okolico vse do pokopališča, ki mu je izredno všeč, včasih se tudi sprehodi okrog jezera. Kdaj bosta končala z vožnjami v Zreče, še ne vesta, a Zreče postajajo nov dom.

Tatjana Kotnik

Anica Smrtnik in Franc Šifrar – med Horjulom in Zrečami že skoraj deset let

Zreče so kraj prijaznih ljudi in tudi ljudi, ki imajo poleg prijaznosti še veliko znanja.

Tone Feuš – Kjer je veliko cerkva, so doma dobri ljudje

Prihajal je v Zreče na dopust iz Ljubljane. Zanimivo je, da se je preselil v Zreče zaradi cerkva, ker verjame, da kjer je veliko cerkva, so doma dobri, posebni ljudje. Vsak si torej zadeve razlaga po svoje. Tone je bil rojen v Ljutomeru, v družini sedmih otrok (dva fanti in pet deklet). Ima le še tri sestre. Študiral je v Zagrebu in po šolanju ga je prijatelj iz Ljubljane prepričal, da bo dobro zaslužil, če gre za mesarja, kar je sprejel, a mu seveda ni ležalo in je delo zapustil. Zaposlil se je v hotelu Park v Ljubljani kot receptor, kjer je bil zelo uspešen, saj je znal tuje jezike, kar je bilo redko v tistih časih. Spoznal je veliko ljudi, gostov, ki so včasih prihajali prav za-

radi njega, ker je vsakemu poskušal ugoditi. Svoj avto je nekoč za dva dni posodil enem od gostov, ker pa je bila gostu Slovenija tako zelo všeč, sta avto z ženo vrnila šele po tednu dni. V Zrečah živi sam. Ima hčerko in vnukinjo, ki ga občasno obiščeta. Je eden redkih, ki ima vsak dan izkoriščen do potankosti. Zelo težko si zamislim, da ima sploh še kaj časa pri tem tempu, a ga najde. V Celju nadaljuje z učenjem italijanščine, kjer ima odlično profesorico. Rad poje, tudi v družbi se rad zadrži, a težko sedi ob običajnem »čvekanju« in ima človek občutek, da nima časa za nepomembne stvari.

Tatjana Kotnik

Slavica in Franc Lužnik – V Zrečah sva srečna

Zadnjega decembra pred tremi leti sta se iz Slovenj Gradca preselila v Zreče. Želela sta biti v bližini svojega sina, snahe in vnukinj Tale in Petje. Kar 15 let je sin bival v prestolnici – med in po študiju, potem pa si je želel narave in na srečo našel na Zreškem Pohorju hišo, kjer družina sedaj uživa. Franc je do nedavnega vodil kužka – Fliko, ki sta jo pripeljala iz zavetišča – na sprehod. Bolezen mu sedaj to onemogoča, zato Slavica vse opravlja sama. Skrbi za moža, kužka in tudi

rada poskrbi za vnukinji, ko pride ta iz šole in sta na obisku do prihoda zaposlenih staršev. Slavica zelo rada slika in stene v stanovanju so polne lepih slik. Pravi, da je to za njeno dušo. »Zelo sva rada v Zrečah,« je povedala, Franc pa je ženi kar prikimal. Sprehodi, okolica, prijazni ljudje in miren dom – vse to ju osrečuje. Blizu imata trgovino, gozd, jezero in predvsem – svoje najbližje.

Tatjana Kotnik

Pravita, da imata v Zrečah vse, kar potrebujeta za srečo.

Poročilo o opravljenih delih na cerkvi sv. Neže na Brinjevi gori

V letošnjem letu se je s pomočjo finančnih sredstev Ministrstva za kulturo RS pričel projekt celovite prenove zunanjsčine sakralnega spomenika – cerkve sv. Neže na Brinjevi gori, EŠD 3536. Država je prispevala dobrih 145.000 EUR. Sakralni spomenik je razglašen z Odlokom o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena za Občino Oplotnica, Uradno glasilo slovenskih občin, št. 57/2019-1442, v katerem je zapisano: romarska cerkev sv. Neže na Brinjevi gori stoji na vrhu hriba Golika na 608 m nadmorske višine. Sestavljajo jo zahodni zvonik, pravokotna ladja, enako visok, tristrano zaključen prezbitერიj ter njemu prizidana zakristija na jugovzhodu. Zunanjsčina je nečlenjena. V notranjščini jo členijo utopljeni polstebri, ki nosijo bogato profilirano ogredje, ki nosi križne oboke. V njenem oblikovanju se čuti močan vpliv graških arhitektov Andreea oziroma Janeza Jurija Stengga. Glavni oltar je največje in hkrati najboljše delo konjiškega kiparja Franca Zamlika iz sredine 18. stoletja s kar štiriintridesetimi figurami. Tudi ostala oprema je sočasna in delo istega mojstra. Cerkev je enotna baročna gradnja, nastala med leti 1726 in 1732. Zaradi razgledne lege in visokega, izrazito vidnega zvonika ter kakovostne sočasne arhitekture ter opreme je pomemben pomnik

baročnega časa.

V sklopu spomeniškovarstvenega projekta bo v letih 2021–2022 celovito obnovljena zunanjsčina, kar pomeni obnovo fasade objekta in menjavo stavbnega pohištva. Načrtovana dela za leto 2021 so obsegala obnovo cerkvenega zvonika in so bila uspešno zaključena. Izvedena je bila obnova fasade in menjava stavbnega pohištva. Predstavnika ZVKDS OE Celje sva dela vseskozi spremljala in podajala detajlna navodila izvajalcem del. Izvedla sva sondažne raziskave na objektu za potrebe priprave barvnih vzorcev, na podlagi katerih so bili izbrani končni barvni toni fasade zvonika.

V naslednjem letu bo obnovljena še fasada cerkvene ladje, prezbiterijske in zakristijske. Stavbno pohištvo bo zamenjano na celotnem objektu. V skladu z dogovorom z Župnijo Zreče bomo sodelavci ZVKDS OE Celje izvedli tudi sondažne raziskave v notranjščini cerkve, saj je potrebno preveriti, ali se pod obstoječimi beleži skrivajo poslikave, nato se bomo glede na rezultate raziskav odločili kako načrtovati obnovo notranjščine v prihodnje.

*Urška Todosovska-Šmajdek,
univ. dipl. um. zgod.,
konservatorska svetovalka*

*Aleš Plevčak, gr.teh.,
konservatorski tehnik*

Mizarska dela je prevzel Franc Cep iz Majšperka, dela na fasadi pa Franc Leva iz Zreč.

Jabolka dedkov in babic – nova knjiga Gojka Jevšenaka

Predsednik Etnološko kulturnega društva Furman Stranice je predstavil svojo novo knjigo. Ni naključje, da jo je izdal na jesen, saj govori o različnih vrstah jabolk, ki rodijo na slovenskih tleh. To je že njegova šesta knjiga po vrsti. Zgodba govori o starih sortah jablan, ki se v sadovnjaku pogovarjajo, kako neuporabne so danes. Skozi zgodbo se najprej predstavijo vsaka s svojo vrlino, potem pa snujejo načrt, kako bodo znova postale pomembne. S pomočjo vetra, kmeta in njegove žene jim seveda uspe. Zgodba je poučna in prijetna za branje. Avtor ima v načrtu zgodbo postaviti na oder in jo spremeniti v dram-

ski nastop. Predstavitve je potekala v Kulturnem domu Stranice, povabljeni so nekaj glasbenih gostov, ki so predstavitve knjige spremenili v pravi kulturni program. Vodil jo je slovenist Ivan Janez Dometrovič, igralec Živko Beškovič pa je predstavil vsako sorto jabolk posebej.

Obiskovalci in še posebej člani ter simpatizerji etnološkega društva so izjemno veseli, da njihov član raziskuje, piše ter širši javnosti predstavlja teme, ki bi sicer ostale skrite v spominih naših babic in dedkov. Knjigo lahko naročite preko e-naslova: gojko.hlapec@gmail.com.

Ines Zagorc

Aktivnosti KUD Jurij Vodovnik Zreče

Predstavljal se je tudi Mladinski pevski zbor Šempeter-Vrtojba

V drugi polovici letošnjega leta je KUD Jurij Vodovnik uspelo – kljub še vedno trajajoči epidemiji – uresničiti kar dve večji aktivnosti. Od 26. do 29. avgusta se je MePZ Jurij Vodovnik udeležil festivala Slovenija v Pragi, na katerem je nastopilo cca. 500 udeležencev iz Slovenije, ki delujejo v različnih kulturnih društvih: od ljudskih pevcev, vokalno-instrumentalnih skupin, folklornih skupin do pevskih zborov. Festival je bil predviden že v lanskem letu, prav na dan, ko je bila v Evropi razglašena epidemija in bil potem še dvakrat prestavljen, tako da se je zgodil šele na četrti določen datum. Sreča v nesreči je bila, da letos Slovenija predseduje Svetu EU in smo tako lahko na tem festivalu to posebej poudarjali. Naš pevski zbor je nastopil prvi in zapel kar dve domovinski pesmi ter s tem izrazito predstavil naš kraj in našo domovino.

24. oktobra smo organizirali že 14. koncert pevskih zborov z naslovom Pesmi prijateljstva, ki je bil zaradi znanih razlogov prav tako prestavljen z lanskega leta. Te koncerte smo v začetku vedno organizirali v Zrečah, potem smo se za nekaj let preselili v ČŠOD Gorenje, letos pa smo se zopet zbrali v Zrečah. Na koncertu nastopijo prijateljski pevski zbori, ki jih srečamo bodisi na

naših skupnih nastopih, so prijatelji katerega od naših pevcev ali pa se z njimi srečamo na festivalih in postanemo prijatelji. Letos sta tako nastopila kar dva pevška zbora z naše zahodne meje – iz Vrtojbe, in sicer MePZ Vrtojba ter Mladinski pevski zbor Šempeter-Vrtojba, s katerima smo navezali stike letos v Pragi. Nastopila je tudi že prijateljska vokalna

skupina Expe iz Slovenskih Konjic, vokalno-instrumentalna skupina iz Cirkulan, s katerimi smo postali prijatelji že pred več leti na festivalu Slovenija na Ohridu, z ženskim pevskim zborom iz Ljubecne pa nas tudi povezujejo prijateljske vezi že več let. Zelo smo bili veseli, da nam je koncert lepo uspel in da so se ga udeležili podžupan Občine Zreče Drago

Šešerko, direktorica Območne izpostave JSKD Slovenske Konjice Breda Slapnik ter predsednik društva KUD Vladko Mohorič Martin Mrzdovnik. Koncert je napovedovala pevka zbora Jurij Vodovnik Janja Žnidarko, tekst pa napisala še ena članica zbora Dragica Černigoj Kropf.

Marija Kovačič

Skupina Expe iz Slovenskih Konjic, s katerimi jih vokalne in prijateljske vezi družijo že dalj časa.

Obisk Fakultete za šport v Ljubljani

Trim šport projekt

V okviru CŠOD na domu Gorenje izvajamo celoletni športni projekt, ki smo ga poimenovali TRIM projekt. V letu 2020 smo našli partnerje iz Romunije, Norveške, Italije in Portugalske ter skupaj prijavi projekt v Bruselj preko Erasmus+ Sport fundacije. Projekt je bil odobren, da ga izvajamo preko celotnega leta 2021. Epidemija nam je malo pokvarila urnik in ga zamaknila za par mesecev. Tako se bo izvajanje projekta premaknilo v april 2022.

Uvodno spoznavno konferenco smo izvedli 23. januarja preko spletne povezave. Epidemija in situacija se je malo sprostila in smo potem v mesecu avgustu lahko izvedli uvodno konferenco v Romuniji. Gostitelji so bili partnerji iz mesta Targu Jiu. Ti so pričeli s svojimi športnimi aktivnostmi v lokalnih skupnostih.

Konec meseca septembra smo organizirali seminar za mladinske športne voditelje iz partnerskih organizacij. Vsaka je poslala po 4 mladinske voditelje, da so se udeležili seminarja. Tema seminarja je imela poudarek na delu z mladimi v ruralno ogroženih območjih in z mladimi iz socialno ogroženih družin in okolij. Poudarek smo z različnimi temami naredili na psihologiji rekreacijskega športa, sonaravnega gibanja Mov Nat, temi dopinga in boja proti dopingu v rekreativnih športih SLO-ADA, psihologiji tekmovalnih športov, Ogledu Fakultete za šport v Ljubljani, spoznavanja športno vzgojnega kartona in preizkušanja v njem ... V prostem času pa je bilo veliko druženja, športnih aktivnostih in medsebojnega spoznavanja ter navezovanja stikov.

V mesecu marcu nas čaka še mednarodno srečanje s športnimi aktivnostmi in tekmovanji v smučanju, teku na smučeh in sankanju. Iz vsake partnerske organizacije bo prišlo po 5 mladih udeležencev in trenerjev različnih starosti. Pri nas so na aktivnosti vabljeni razredi, šole, društva ...

Za vse bo pripravljeno promocijsko udejstvovanje v teku na smučeh, smučanju, sankanju in vsi se bodo lahko seznanili s temi dejavnostmi in tudi prvič preizkusili v teh dejavnostih. Za izkušene športnike, ki že obvladajo te večšine, pa bo izvedeno tekmovanje.

Vse informacije, prijave in opis dejavnosti glede same aktivnosti in udejetvovanja pa lahko dobite na emil.mumel@csod.si.

Emil Mumel, koordinator projekta

Sveti Miklavž je poskrbel za veliko nasmehov v prvih decembrskih dneh.

Miklavževanje v naših župnijah

Staro izročilo pravi, da na predvečer svojega godu priljubljeni svetnik sveti Nikolaj, nam znan kot Miklavž, s svojim spremstvom hodi od hiše do hiše ter pridnim otrokom prinaša darila, porednim pa šibe. Tudi v naši občini je bilo tako.

Na Stranicač je župniji pomagalo KUD Konrad Sodin Stranice, pripravili so okoli 90 daril in razdelili prav vsa. Miklavž je otroke želel pričakati na prostem, a mu je zagodlo vreme. V cerkev sv. Lovrenca so tako družine ena za drugo vstopale posamezno, vzdrževale razdaljo, angelci so otrokom izročili darilo, Miklavž zaželel lepe praznike, parklji pa tu in tam zažvenketali z verigami, a nič preveč, saj so na Stranicač doma zelo pridni otroci. Čeprav je obdaritev vseh otrok vzela velik del popoldneva, je Miklavž še našel nekaj časa ter obiskal starejše in bolne, ki niso mogli skrivati

presenečenja, sreče in veselja.

V župniji sv. Egidija v Zrečah so Miklavža nestrpnost pričakovali, saj ga lani zaradi epidemioloških razmer niso dočakali. Župnik Peter Leskovar je s pesmijo in molitvijo krajšal čas otrokom, glasna molitev in lepa pesem pa sta botrovali temu, da je Miklavž prišel v spremstvu kar štirih angelcev in samo enega parklja. Župnijska Karitas Zreče je pripravila 150 darilc. V vrečko z Miklavževim motivom so naložili pobarvanko s svetopisemsko zgodbo, mandarino, nekaj bombonov, podobo Miklavža iz medenega peciva in za vsak slučaj še šibo.

Na Gorenju skupinskega Miklavževanja zaradi trenutnih razmer letos niso mogli organizirati. Nam pa je župnik Slavko Krajnc zaupal, da ga je videl hoditi po ulicah in obiskati nekaj najmlajših otrok iz Gorenja.

Ines Zagorc

	LITER	NARODOSLOVJE	MERA ZARITEM	VSE V REDU	SESTAVIL J.O.	MESTO NA JAPONSKEM OTOKU HONŠU	GRŠKA ALKOHOLNA PIJAČA	SLOVENSKI ZDRAVNIK MARKO 1658-1718	GLAVNO MESTO BABILONIJE
					SLOVENSKA GLASBENA SKUPINA				
	KDOR TAKTIZIRA								
	NOGOMETNI KLUB			NADZORNIK V STARI ŠPARTI					LEPAK
	JAPONSKO PRISTANIŠČE			ZAVETNIK KRANJSKE				BORIS PAHOR	
							GIBLJIV STIK MED KOSTMI		
VANADIJ	KRMILNA RASTLINA	PIJAČA STARIH SLOVANOV		VODIK		STROKOVNJAK V LITOGRAFIJI	KOS CELOTE		
		ALUMINIJ		VARILNI APARAT			JEZERO V AFRIKI		
PROSTOR ZA OPAZOVANJE									
ODPOSLANSTVO								KELVIN	
								4. ČRKA ABECEDE	
OSOVINA		DENARNA ENOTA V ETIOPIJI			CILJ PRI STRELJANJU				
		SIJAJNO			VOLT				
LASTNOST VABLJIVEGA								TONA	
								NEMŠKA REKA	
DUŠIK	ARABSKI SREBRNIK				ROČNI VOZIČEK NA DVEH KOLESIH				ŽENSKO IME
	VRSTA TERENSKEGA VOZILA				KISIK				
PERZIJA				NEUMEN			VZVIŠENA LIRSKA PESEM		
							POLMER		
PLOD KAVOVCA				SIMBOL ZA TOK		STRUPEN KEMIJSKI ELEMENT			
				NEZVENEČ SOGLASNIK		16. ČRKA ABECEDE			
NADALJEVANJE GESLA			PREDSTOJNIK ŠKOFIJE				VRSTA PAPIGE		

REŠITEV KRIŽANKE

Geslo križanke z ostalimi podatki napišite na kupon. Pošljite ga v zaprti kuverti do 1. 2. 2022 na naslov: Občina Zreče, Cesta na Roglo 13 b, 3214 Zreče, s pripisom »**POHORSKO SRCE – NAGRADNA KRIŽANKA**«.

Nagrajenka desete nagradne križanke:

Vida Podgrajšek

Cesta na Roglo 11k

3214 Zreče

Karte za kopanje podarja Občina Zreče.

NAGRADNI KUPON

KUPON št. 16
december 2021

Ime: _____

Priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____

Geslo: _____

Panorama Rogla (Miha Matavž Photo & Video, Rogla – Pohorje)

